

Udskriftsdato: 19. december 2025

2008/1 LSF 152 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ny organisering af affaldssektoren)

Ministerium: Miljøministeriet

Journalnummer: Miljømin.,
Miljøstyrelsen, j. nr. MST-706-00062

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Ny organisering af affaldssektoren)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 172 af 12. marts 2008, § 1 i lov nr. 173 af 12. marts 2008, § 1 i lov nr. 507 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 508 af 17. juni 2008 og § 1 i lov nr. 509 af 17. juni 2008, § 27 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 97 af 10. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnote 1 til lovens titel* affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som senest ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24), direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente

batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 nr. L 266, side 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EU-Tidende 2008 nr. L 312, side 3).«

2. I § 1, stk. 2, nr. 5, og § 51, stk. 1 og 4, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering«.
3. I § 2, stk. 1, nr. 3, ændres »eller bortskaffelse« til: »eller ved den senere håndtering som affald«.
4. I § 4, stk. 2, ændres »bortskaffelse af spildevand og affald« til: »bortskaffelse af spildevand og håndtering af affald«.
5. I § 5, stk. 2, nr. 2, ændres »genanvendelse« til: »genbruge eller genanvende«.
6. I § 5, stk. 2, nr. 3, ændres »bortskaffelse« til: »behandling«.
7. I § 5, stk. 3, ændres »bortskaffelsen« til: »affaldshåndteringen« og »affaldsbortskaffelsen« til: »affaldshåndteringen«.
8. § 7, stk. 3, nr. 2 og 3, affattes således:
 - »2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset,
 - 3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer, og«
9. I § 7, stk. 3, indsættes som nr. 4:
 - »4) at der i virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal være mindst en person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om krav om undervisning og om opnåelse af bevis.«
10. I § 9, stk. 1, ændres »pante-« til: »pant-«.
11. I § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, ændres »bortskaffelsen« til: »håndteringen som affald«.
12. I § 9, stk. 2, ændres »panteordninger« til: »pantordninger«.
13. I § 9, stk. 3, ændres », genanvendelse eller bortskaffelse« til: »eller affaldsbehandling«.
14. I § 9 a, stk. 1, nr. 7, og § 9 b, nr. 2, udgår »indsamling og«.
15. I § 9 a, stk. 1, nr. 7, og § 9 b, nr. 2, indsættes efter »emballage«: »som affald«.
16. I § 9 h, stk. 1, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering«, og »genanvendt eller særskilt håndteret« ændres til: »genbrugt, genanvendt eller på anden måde særskilt håndteret«.
17. I § 9 l, stk. 4, indsættes efter »særskilt håndtering af«: »affald af«.
18. I § 9 n, stk. 3, ændres »genvundet eller nyttiggjort« til: »genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald«.
19. I § 9 u, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning

og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling«

20. I § 9 u, stk. 2, 2. pkt., udgår »til indsamlingen«.

21. I § 9 u indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævningen af betalingen efter stk. 2, herunder regler om registrering, betalingsperioden, tilbagebetaling, renter og klage mv., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Stk. 4. Hvis der i medfør af § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

22. I § 9 x, stk. 1, ændres »genvindingsordninger« til: »genanvendelsesordninger«, og »genvindingen af batterier og akkumulatorer« ændres til: »genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer«

23. I § 9 x, stk. 4, ændres »genvinding« til: »genanvendelse«.

24. I § 9 y, stk. 1, ændres »genvundet eller nyttiggjort« til: »genanvendt eller på anden måde nyttiggjort«.

25. § 9 ø, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.«

26. I § 10, stk. 4, ændres »bortskaffer« til: »håndterer som affald« og »bortskaffelse« ændres til: »håndtering som affald«.

27. I § 13 a, nr. 5, ændres »bortskaffelsen« til: »håndteringen«.

28. I § 39 a, stk. 1, ændres »deponering af« til: »anden håndtering af«.

29. § 43 affattes således:

»§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, sorterer eller håndterer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.«

30. I § 44, stk. 1, ændres »bortskaffelse af affald, herunder om anmeldelse, sortering, opbevaring, indsamling, transport, behandling, oparbejdning af affald« til: »klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt«.

31. I § 44 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om

- 1) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og om hvordan ansøgningen skal ske, og
- 2) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder om overdragelsesaftalens udformning og indhold.

Stk. 5. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning.

Stk. 6. Miljøministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil seks år ad gangen.«

32. § 45 affattes således:

»§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om

- 1) kommunalbestyrelsens pligt til at anvise behandlingsmuligheder for affald,
- 2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald,
- 3) kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladser i kommunen, herunder pligten til at begrænse denne adgang, og foretage brugerundersøgelser og
- 4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger.

Stk. 3. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om regulativer omfattet af stk. 4. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, indhold, indberetning og offentliggørelse af regulativer, samt om indberetnings form.

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er endvidere uanset stk. 3, berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6.«

33. I § 45 a indsættes efter »at«: »dokumentation,«.

34. I § 45 b ændres »Minister« til: »Miljøministeren«.

35. § 45 c ophæves.

36. Efter § 45 c, indsættes:

»§ 45 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om oprettelse af registre over

- 1) virksomheder, der indsamler affald,
- 2) affaldstransportører,
- 3) anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald,
- 4) forhandlere og mæglere af affald og
- 5) personer, der har bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, jf. § 7, stk. 3, nr. 4.

Stk. 2. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandlers og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registrene, og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil, herunder i formen herfor.«

37. I § 46 ændres », behandles og bortskaffes« til: »og håndteres«.

38. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Miljøministeren fastsætter regler om etablering af et register over oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysninger om affald, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2.

§ 46 b. Miljøministeren fastsætter regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af genanvendeligt affald og godkendt og sat i drift inden den 26. februar 2009, fortsat kan behandle genanvendeligt erhvervsaffald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte anlæg, herunder vilkår om regnskabsmæssig adskillelse.«

39. § 47, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 1-3.

40. I § 47, *stk. 2*, der bliver stk. 1, ændres »bortskaffelsen af affaldet« til: »håndteringen af affald«

41. I § 47, *stk. 2*, der bliver stk. 1, indsættes efter »kommunen«: », dog ikke for genanvendeligt erhvervsaffald, bortset fra affald, der afleveres på genbrugspladser i kommunen og affald produceret af kommunale virksomheder og institutioner«.

42. § 48 affattes således:

»§ 48. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter, herunder udgifter efter stk. 8, til

- 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,
- 2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og
- 3) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 9 og § 50 a.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår husholdninger opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Stk. 7. Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår virksomheder opkræves hos den i CVR-registret registrerede ejer af virksomheden.

Stk. 8. Miljøministeren opkræver et gebyr hos kommunalbestyrelsen til dækning af udgifter til drift, vedligeholdelse og administration af nationale digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af affaldsregulativer.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 3, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens

beslutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.«

43. I § 49, stk. 1 og 2, og § 54 d, stk. 1, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering«.

44. Efter § 50 b indsættes:

»Regnskaber for og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

§ 50 c. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber for anlæggene. Hvis ejeren foruden affaldsforbrændings- eller deponeringsvirksomhed driver andre aktiviteter, skal ejeren aflægge særskilte regnskaber for henholdsvis affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteten.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om regnskabsføring og budgettering for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes aktiviteter, herunder at der skal udarbejdes årsrapporter for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg, som revideres og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger, om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter og om opgørelse af åbningsbalance, herunder værdiansættelsen af anlæggenes aktiver.

§ 50 d. Forbrændings- og deponeringsanlæg skal årligt benchmarkes på baggrund af oplysninger om anlæggets miljø-, service-, driftsforhold og økonomiske forhold.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om benchmarkingens indhold og udformning herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, om opgørelses- og målemetoder, og om pligt for ejere af forbrændings- og deponeringsanlæg til at afgive oplysninger samt frister for indberetning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om indhentning af oplysninger til brug for benchmarking.

Stk. 3. Miljøministeren kan beslutte, at indberetning skal ske ved brug af særlige skemaer eller formularer.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af benchmarking.«

45. I § 53, stk. 1, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering« og »varens bortskaffelse« til: »håndtering af materialet, produktet eller varen som affald«.

46. I § 53 a, stk. 1, ændres »bortskaffelse« til: »håndtering«.

47. I § 53 b ændres »eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder eller forbrænder,« til: », indsamler, forarbejder eller håndterer som affald«.

48. §§ 55 a og b ophæves.

49. I § 56, stk. 3, udgår to steder », § 55 a«.

50. I § 58, stk. 1, ændres »affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg« til: »affaldshåndterings- og deponeringsanlæg«.

51. § 86 affattes således:

»§ 86. Tilsynsmyndighederne kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov. Tilsynsmyndighederne kan i forbindelse hermed foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.«

52. I § 110, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 45, stk. 4« til: »§ 45, stk. 3«

53. I § 110, stk. 1, nr. 13, udgår », § 55 b«.

54. I § 110, stk. 3, ændres »§ 45, stk. 2, 3 og 6« til: »§ 45, stk. 2, 3, 5 og 7«, og »§ 45 c«, ændres til: »§ 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b,«

55. I § 110, stk. 3, indsættes efter »§ 50 a, stk. 3,«: »§ 50 c, § 50 d,«.

§ 2

I lov nr. 506 af 7. juni 2006, som ændret ved § 100 i lov nr. 1572 af 20. december 2006, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 2, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-18 bliver herefter nr. 7-17.

§ 3

I lov nr. 541 af 24. juni 2005, som ændret ved lov nr. 506 af 7. juni 2006 og § 98 i lov nr. 1572 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, nr. 3, litra g, ophæves.

Litra h-r bliver herefter litra g-q.

2. I § 1, stk. 2, nr. 3, litra q, der bliver litra p, ændres »litra a-n og r« til: »litra a-m og q«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 9 u, stk. 2, 1. pkt., § 9 u, stk. 3 og 4, og § 9 ø, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, 21 og 25, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 3. §§ 2 og 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 4. §§ 47, stk. 2, § 48, § 50 c, stk. 1, og § 50 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 41, 42, og 44, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 5. Regler, der er udstedt efter § 45 c i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EU-Tidende 2008 nr. L 312, side 3).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Baggrund
 - 1.2. Politisk aftale om affaldssektoren
 - 1.3. Lovforslagets formål
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald
 - 2.1.1. Frit valg af genanvendelsesanstalt for virksomheder
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.1.1.3. Anvendelse af eksisterende bemyndigelser
 - 2.1.1.4. Lovforslaget
 - 2.1.2. Ny ansvarsfordeling
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.1.2.3. Lovforslaget
 - 2.1.3. Affaldsregistret
 - 2.1.3.1. Gældende ret
 - 2.1.3.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.1.3.3. Lovforslaget
 - 2.1.3.3.1. Affaldsregistret - genanvendelsesdelen
 - 2.1.3.3.2. Affaldsregistret – registrering af transportører, indsamlere af øvrigt affald, forhandlere og mæglere af affald
 - 2.1.4. Farligt affald
 - 2.1.4.1. Gældende ret
 - 2.1.4.2. Den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren
 - 2.1.4.3. Anvendelse af eksisterende bemyndigelser
 - 2.1.4.4. Lovforslaget
 - 2.1.5. Genbrugspladser
 - 2.1.5.1. Gældende ret
 - 2.1.5.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.1.5.3. Lovforslaget
 - 2.2. Effektiv service og administrative forenklinger – regulativer, data og gebyrer
 - 2.2.1. Færre og enklere kommunale regulativer om affald
 - 2.2.1.1. Gældende ret

- 2.2.1.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.2.1.3. Lovforslaget
 - 2.2.2. Enkel og effektiv indberetning af data om affald
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Den politiske aftale
 - 2.2.2.3. Lovforslaget
 - 2.2.3. Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren
 - 2.2.3.3. Lovforslaget
- 2.3. Innovation
 - 2.3.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.3.3. Anvendelse af eksisterende lovhjemmel
 - 2.3.4. Lovforslaget
- 2.4. Effektiv forbrændings- og deponeringssektor
 - 2.4.1. Funktionsopdelte regnskaber på affaldsforbrændings- og deponeringsområdet
 - 2.4.1.1. Gældende ret
 - 2.4.1.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.4.1.3. Lovforslaget
 - 2.4.2. Benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg
 - 2.4.2.1. Gældende ret
 - 2.4.2.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale
 - 2.4.2.3. Lovforslaget
- 2.5. Øvrige ændringer
- 3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne
- 6. De miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Baggrund

I 2002 blev der i den offentlige debat sat fokus på, om den nuværende organisering af affaldssektoren var den mest hensigtsmæssige. En række aktører fra erhvervslivet påpegede forskellige svagheder ved affaldssektorens organisering. Der blev for eksempel peget på, at der gælder mange forskellige lokale regler, som gør det vanskeligt at operere i flere kommuner. Derudover blev der peget på, at det er uhensigtsmæssigt, at virksomheder nogle steder i landet har adgang til genbrugspladser og andre steder ikke har adgang. Som reaktion på denne kritik nedsatte miljøministeren i sommeren 2002 en arbejdsgruppe om ny organisering af affaldssektoren. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter for forbrugere, erhvervsliv, kommunalbestyrelser og staten. Arbejdsgruppen afgav i december 2004 anbefalinger om og

forslag til en ændret organisering. Der var ikke enighed om forslag til organisering af forbrændings- og deponeringsområdet, og der blev derfor nedsat en tværministeriel embedsmandsgruppe med deltagelse af Finansministeriet, Energistyrelsen, Konkurrencestyrelsen samt Miljøstyrelsen. Embedsmandsgruppen arbejdede med anbefalinger til organisering af forbrændings- og deponeringsområdet i perioden oktober 2004 til oktober 2006. Endvidere har en EU-jura arbejdsgruppe i perioden 24. august 2005 til 22. juni 2006 vurderet de EU-retslige aspekter af arbejdsgruppens anbefaling.

Arbejdsgruppen og embedsmandsgruppens anbefalinger og den EU-juridiske vurdering var baggrund for, at regeringen i februar 2007 offentliggjorde ideoplægget »Den nye affaldssektor«.

1.2. Politisk aftale om affaldssektoren

På baggrund af ideoplægget og de modtagne høringssvar indbød miljøministeren de politiske partier til forhandlinger om ny organisering af affaldssektoren. Der blev den 21. juni 2007 indgået en aftale om organisering af affaldssektoren mellem regeringen og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det radikale Venstre.

Den politiske aftale for den fremtidige regulering og organisering af affaldssektoren rummer følgende elementer:

- Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder genanvendeligt farligt affald, i form af frit valg af genanvendelsesanlæg og ny ansvarsfordeling, samt sikret adgang til genbrugspladser
- Effektiv service og administrativ forenkling i forhold til regulativer, data og gebyrer
- Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling
- Effektiv forbrændings- og deponeringssektor herunder funktionsopdelte regnskaber og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

Efterfølgende er forligskredsen blevet enige om principper for udformningen af regulativer, beregning af gebyr samt virksomhedernes betaling af gebyr for brug af genbrugspladser.

Lovforslaget er baseret på den politiske aftale og er en udmøntning af denne.

De nye regler om genanvendeligt erhvervsaffald skal evalueres, når de har været i kraft i tre år. Evalueringen skal bl.a. indeholde en vurdering af frit valg og ny ansvarsfordeling for det genanvendelige erhvervsaffald, adgangen til genbrugspladser, kommunalbestyrelsernes klassificering af farligt affald som genanvendeligt, forbrændingseget eller deponeringseget samt omfanget af støtte til innovation indenfor affaldssektoren.

I den politiske aftale fra 2007 var forligsparterne enige om, at kommunernes rolle som myndighed og driftsherre skal være klart adskilt på affaldsområdet, men at en sådan adskillelse ikke nødvendiggør et krav om selskabsgørelse. Lovens gældende § 47, stk. 4, hvorefter fælleskommunale selskaber kan varetage planlægningen af affaldshåndteringen indenfor affaldsselskabets opland, så længe affaldsplanerne formelt godkendes af de enkelte kommunalbestyrelser, bibeholdes. Det er derudover ikke intentionen med lovforslaget at skabe adgang på affaldsområdet til at uddelegere myndighedskompetence til kommunale fællesskaber. Flere af de øvrige initiativer, som f.eks. den nye model for genanvendeligt erhvervsaffald, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke længere skal anvise genanvendeligt erhvervsaffald og kravet om øget gennemsigtighed i de kommunale budgetter og regnskaber, tjener til at sikre en adskillelse af de kommunale myndigheds- og driftsopgaver.

1.3. Lovforslagets formål

Hovedformålet med lovforslaget er at implementere den aftale, som regeringen den 21. juni 2007 indgik med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det radikale Venstre om en ny organisering af affaldsområdet. Forslaget skaber de nødvendige lovgivningsmæssige rammer for at gennemføre denne politiske aftale. Elementerne i den politiske aftale forventes gennemført dels ved eller

med hjemmel i en række af de foreslåede bestemmelser dels med hjemmel i eksisterende bestemmelser i lovens kapitel 6.

Lovforslaget har derudover til formål dels at bringe den danske affaldsterminologi i overensstemmelse med fællesskabsretten og dels at undgå tvivl om fortolkningen af særligt begrebet »bortskaffelse«. Se nærmere bemærkningerne til nr. 2-7, 11, 13-18, 22-24, 26-29, 37, 40, 43, 45-47 og 50. Hertil kommer enkelte andre ændringer og præciseringer. Desuden foretages enkelte tekniske præciseringer i bestemmelser vedrørende producentansvar for bærbare batterier og akkumulatorer. Se nærmere bemærkningerne til nr. 19-21 og 25.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald

2.1.1. Frit valg af genanvendelsesanlæg for virksomheder

2.1.1.1. Gældende ret

Det er et grundliggende princip i affaldsreglerne i dag, at kommunalbestyrelsen har kapacitetsforpligtelsen og dermed indsamlings- og anvisningsret for en stor del af det affald, som frembringes i Danmark. Når kommunalbestyrelsen skal udmønte sin kapacitetsforpligtelse, kan den vælge at fastsætte en indsamlings- eller en anvisningsordning. Ordningerne fastsættes for en eller flere fraktioner, f.eks. farligt affald eller husholdningsaffald. Affaldsordningerne skal fastsættes i et regulativ, som vedtages af kommunalbestyrelsen. En indsamlingsordning kan fastsættes som en henteordning, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for indsamling af affaldet hos borgeren eller virksomheden og for, at affaldet transporteres til genanvendelse, forbrænding eller deponering på et anlæg, som kommunalbestyrelsen har valgt. En indsamlingsordning kan også tilrettelægges som en bringeordning, hvor borgeren og virksomheden har ansvaret for at bringe det omfattede affald til et af kommunalbestyrelsen bestemt opsamlingssted typisk en genbrugsstation, hvorfra kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for, at affaldet bliver håndteret genanvendt på et anlæg, der kan genanvende affaldet.

Ved en anvisningsordning har den affaldsproducerende virksomhed ansvaret for, at affaldet håndteres efter regulativets bestemmelser. Kommunalbestyrelsen vil ved en anvisningsordning på forhånd have taget stilling til den miljømæssigt korrekte behandling for de almindelig kendte affaldsfraktioner, hvor der ikke gælder en indsamlingsordning, og i regulativet henvise enten til en generel behandling eller et konkret anlæg. Derudover kan kommunalbestyrelsen konkret anvise, når en virksomhed henvender sig med affald, som ikke er omfattet af en indsamlingsordning eller en generel anvisningsordning.

For både indsamlings- og anvisningsordninger gælder en benyttelsespligt for borgere og virksomheder. Et eksempel på en undtagelse fra kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sikre behandlingskapacitet er affald, hvor der gælder et producentansvar, som for biler, batterier og affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

2.1.1.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Forligsparterne tilsluttede sig i den politiske aftale fra 2007 arbejdsgruppens anbefaling om, at virksomhederne skal have frit valg af genanvendelsesanlæg. Affaldsproducerende virksomheder skal således frit kunne vælge at få deres genanvendelige erhvervsaffald behandlet på anlæg, der er opført på en landsdækkende liste over genanvendelsesanlæg. Det skal fremgå af listen, hvilke typer genanvendeligt affald, anlægget er godkendt til at behandle. For at blive optaget på listen, skal anlæggene være miljøgodkendte og leve op til en given kvalitet af genanvendelse, der måtte være fastsat for den konkrete affaldstype.

2.1.1.3. Anvendelse af eksisterende bemyndigelser

Med hjemmel i lovens § 44, stk. 1, vil der blive fastsat regler om, at virksomheder, som producerer gen-

anvendeligt erhvervsaffald frit skal kunne vælge at få deres genanvendelige erhvervsaffald behandlet på et genanvendelsesanlæg, som er miljøgodkendt og opført i et landsdækkende register (Affaldsregistret). Om affaldsregistret se nærmere pkt. 2.1.3.

Den nugældende benyttelsespligt til de kommunale ordninger erstattes af en pligt for affaldsproducerende virksomheder til at aflevere deres genanvendelige erhvervsaffald enten til virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald eller til genanvendelsesanlæg opført i Affaldsregistret, et tilsvarende anlæg i udlandet eller for mindre mængder til den kommunale genbrugsplads.

Der vil blive fastsat krav om udsortering med henblik på genanvendelse. Formålet hermed er at sikre et fortsat højt genanvendelsesniveau og at ensarte reguleringen af behandlingen af det genanvendelige erhvervsaffald, som kommunalbestyrelsen anviser i dag og derved skabe øget gennemsigtighed og mere ensartede konkurrencevilkår. Det er således tanken løbende at supplere de allerede gældende krav i affaldsbekendtgørelsen om, at visse fraktioner skal genanvendes for derved at lette kommunalbestyrelsernes klassificeringsopgave. Der vil endvidere i medfør af § 44, stk. 1, blive fastsat krav til behandlingen af affaldet. Kravene forventes for det første at bestå i krav til behandlingen af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner. Se nærmere herom under pkt. 2.3.

2.1.1.4. Lovforslaget

Forslaget om frit valg af genanvendelsesanlæg for virksomheder har til hensigt at give affaldsproducerende virksomheder mulighed for selv at vælge, på hvilket registreret genanvendelsesanlæg, de ønsker deres genanvendelige affald behandlet. For nogle af de affaldsfraktioner, der er omfattet af producentansvarsordninger, vil der være undtagelser fra det frie valg, uanset at affaldet er genanvendeligt og stammer fra virksomheder. Nærmere regler herom fastsættes i de relevante bekendtgørelser.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelserne fremover ikke vil have kapacitetsforpligtelse for det genanvendelige erhvervsaffald bortset fra kapacitet til genanvendeligt erhvervsaffald fra genbrugspladser og affald frembragt af kommunens institutioner og virksomheder. Kommunalbestyrelsen må derfor fremover ikke etablere indsamlings- eller anvisningsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Kommunalbestyrelsen må som en konsekvens af forslaget heller ikke dimensionere kapaciteten på eventuelle kommunale genanvendelsesanlæg efter mængden af genanvendeligt erhvervsaffald eller indgå aftaler om håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald med andre anlæg. Denne kapacitetsplanlægning må alene ske i forhold til det genanvendelige husholdningsaffald, genanvendeligt erhvervsaffald frembragt af kommunens institutioner og virksomheder, genanvendeligt erhvervsaffald fra genbrugspladser samt affald til forbrænding og deponering.

Med forslaget præciseres bl.a. som følge heraf i § 45, stk. 1, at affaldshåndtering alene er en kommunal opgave, såfremt der ikke er fastsat andre ordninger enten i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Kommunalbestyrelsen skal fortsat afgøre, om affald skal klassificeres som genanvendeligt, forbrændings- eller deponeringsegnet. I forhold til denne klassificering bemyndiges ministeren i forslaget til § 44, stk. 1, til at fastsætte regler om klassificering. Bemyndigelsen tænkes udnyttet til bl.a. at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere affald som genanvendeligt i forbindelse med den nye ordning for alt genanvendeligt erhvervsaffald. Se nærmere om klassificering under nr. 30 (forslaget til § 44, stk. 1).

Der er med forslaget ikke tænkt nogen ændring af kommunalbestyrelsens mulighed for at anvise blandet affald til forsortering med henblik på forbrænding, uanset at det blandede affald også indeholder genanvendeligt affald. Det er dog en forudsætning, at den genanvendelige del udsorteres med henblik på genanvendelse.

De eksisterende kommunale genanvendelsesanlæg kan med forslaget til § 46 b, udbyde ledig behandlingskapacitet til genanvendeligt erhvervsaffald på markedsvilkår, uanset at det med forslaget ikke længere er en kommunal opgave at sikre behandlingskapacitet for genanvendeligt erhvervsaffald. Det

forudsætter, at kommunalbestyrelserne sikrer en fuldstændig adskillelse og selvstændige regnskaber for den del af anlæggets drift, der relaterer sig til genanvendeligt erhvervsaffald, som behandles på markeds-vilkår, og for den del, der relaterer sig til kommunens gebyrfinansierede opgaver på affaldsområdet, som skal hvile-i-sig-selv. Der skal føres et opsøgende gebyrfinansieret tilsyn, der sikrer en fuldstændig regnskabsmæssig adskillelse af behandlingen af det genanvendelige erhvervsaffald fra de øvrige kommu-nale affaldsaktiviteter. Kommunalbestyrelserne skal på tilsynets foranledning til enhver tid kunne doku-mentere denne regnskabsmæssige adskillelse, herunder ved forelæggelse af oplysninger om regnskaber, regnskabsmateriale, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendigt.

Om forholdet til registreringskravet se nærmere under pkt. 2.1.3.3.1.

2.1.2. Ny ansvarsfordeling

2.1.2.1. Gældende ret

Genanvendeligt affald bliver ofte forinden genanvendelse sorteret, komprimeret eller forbehandlet på anden måde, før genanvendelsen er slut. Det kan betyde, at affaldet går igennem mange virksomheder undervejs.

I dag har den affaldsproducerende virksomhed ansvaret for, at det genanvendelige affald håndteres og herunder genanvendes korrekt. Den affaldsproducerende virksomheds ansvar bortfalder først i det øjeblik affaldet er afleveret på det anlæg, kommunalbestyrelsen har anvist affaldet til, uanset om den affaldsproducerende virksomhed har overdraget affaldet fysisk til f.eks. en transportør. Dette følger af, at kommunalbestyrelsens anvisningsret og – pligt modsvares af en pligt for alle affaldsproducerende virksomheder til at benytte den anviste behandling (benyttelsespligten).

2.1.2.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren kom i deres anbefalinger fra 2004 frem til, at det ikke er hensigtsmæssigt, at det altid er den oprindelige affaldsproducent, der har ansvaret for affaldet, helt frem til det er afleveret til behandlingsanlægget. Løsningen i den politiske aftale fra 2007 bygger videre på disse anbefalinger, således, at det fremover som udgangspunkt skal være den, som har med affaldet at gøre, som skal have ansvaret for, at det bliver håndteret rigtigt på hvert trin i processen. Det skal dog fortsat være muligt at lade en transportør transportere affald, uden at transportøren skal overtage ansvaret.

2.1.2.3. Lovforslaget

Med forslaget bemyndiges ministeren i medfør af den foreslåede § 44, stk. 4, nr. 2, til at fastsætte regler om, at de affaldsproducerende virksomheder kan overdrage ansvaret for, at kildesorterede frakti-oner af genanvendeligt erhvervsaffald håndteres efter gældende regler, til en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Se nærmere under nr. 31 (§ 44, stk. 4, nr. 2) om krav til en aftale mellem indsamlingsvirksomheden og den affaldsproducerende virksomhed. De affaldsproducerende virksomheder skal kun kunne aflevere genanvendeligt erhvervsaffald til godkendte indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, som er optaget på et centralt register.

Den affaldsproducerende virksomhed kan også fortsat vælge at få en transportør til at transportere affaldet til et genanvendelsesanlæg. I så fald bevarer den affaldsproducerende virksomhed ansvaret for affaldet indtil aflevering af affaldet på et genanvendelsesanlæg opført på et centralt register. Med forslaget gives ministeren bemyndigelse i medfør af den foreslåede § 45 d til at oprette et sådant register, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.1.3. En affaldstransportør må ikke overtage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald og må derfor ikke sammenblande affald fra flere forskellige affaldsproducenter. Det vil si-ge, at affaldstransportøren, i modsætning til en indsamlingsvirksomhed, ikke må foretage ruteindsamling af genanvendeligt erhvervsaffald fra flere virksomheder, med mindre det er på vegne af en indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald.

Med forslaget bemyndiges ministeren endvidere til i medfør af den foreslåede § 44, stk. 4, nr. 1, at fastsætte regler om en godkendelsesordning for virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald. Godkendelsen vil være en forudsætning for, at den affaldsproducerende virksomhed lovligt kan overdrage ansvaret for, og indsamlingsvirksomheden lovligt kan overtage ansvaret for håndteringen af det genanvendelige erhvervsaffald. Ministeren bemyndiges, jf. den foreslåede § 7, stk. 3, nr. 4, endvidere til at fastsætte krav om bevis for, at mindst én person med ledelsesansvar for indsamlingen i indsamler-virksomheden kan forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affald. Det er væsentligt, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald og dermed har mulighed for at håndtere og herunder transportere affald, også har det fornødne kendskab til, hvordan dette affald håndteres forsvarligt. Ministeren bemyndiges i den forbindelse også til at stille krav om, at uddannelsen løbende skal opdateres og, at uddannelsen skal afsluttes med en test. De nærmere elementer i uddannelsen, herunder muligheden for at gennemføre den afsluttende test uden at have gennemført uddannelsesforløbet, vil blive fastsat i samarbejde med de relevante parter og myndigheder. Uddannelseskravet forventes at blive fastsat som et vilkår for godkendelsen som indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald.

Med forslaget skabes endvidere hjemmel for ministeren til i medfør af den foreslåede § 46 a at fastsætte krav om, at indsamlingsvirksomheder skal kunne dokumentere, at det genanvendelige erhvervsaffald er afleveret til et registreret genanvendelsesanlæg, en anden godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald eller eksporteret efter gældende regler om eksport af affald. Derudover giver forslaget ministeren bemyndigelse til i medfør af den foreslåede ændring af § 45 a, at fastsætte formkrav til dokumentationen.

Desuden skabes med forslaget til § 44, stk. 4, nr. 2, mulighed for, at en indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald kan overtage ansvaret for indberetningen af affaldsdata fra virksomheden. Den affaldsproducerende virksomhed godkender, hvilke data, der skal indberettes, når fakturaen fra indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald betales, og overdrager i den forbindelse ansvaret for dataindberetningen til indsamlingsvirksomheden for genanvendeligt erhvervsaffald.

Godkendelse og registrering som indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald er ikke til hinder for, at virksomheden foretager andre aktiviteter på affaldsområdet som f.eks. transport af forbrændingseget affald eller sortering af forbrændingseget affald, der anvises af kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at også f.eks. sorteringsanlæg kan godkendes som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Også sorteringsanlæg må som indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald kun overtage ansvaret for håndteringen af kildesorterede, genanvendelige affaldsfraktioner fra affaldsproducenterne.

Det er intentionen, at de fulde omkostninger ved administration af godkendelsesordningen skal dækkes af gebyrer, som fastsættes med hjemmel i den gældende § 88 i loven. Se hertil bemærkninger til nr. 30 (§ 44, stk. 4, nr. 1).

Ministeren bemyndiges endelig i forslaget til § 44, stk. 6, til at fastsætte regler, hvorefter godkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, såfremt ansøgeren eller den godkendte indsamlingsvirksomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed i forbindelse med virksomheden for indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald.

Ved tilbagekaldelse af en godkendelse må der kræves mere graverende forhold end ved nægtelse af godkendelse, før en godkendelse, der måske har været udnyttet i en årrække, kan tilbagekaldes.

En afgørelse om tilbagekaldelse kan efter forslaget begæres indbragt for domstolene af den, som afgørelsen vedrører, og indbringelsen tillægges opsættende virkning.

2.1.3. Affaldsregistret

2.1.3.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne registrerer i dag de transportører, der driver transportørvirksomhed i deres

kommune. Derudover registrerer kommunalbestyrelserne i såkaldte anvisningsbilag de behandlingsanlæg, som de anviser genanvendeligt erhvervsaffald til.

2.1.3.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren anbefalede i deres rapport, at virksomheder, som er godkendt til indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald endvidere registreres i et statsligt register over indsamlingsvirksomheder. Arbejdsgruppen anbefalede endvidere, at der opbygges et centralt register for genanvendelsesanlæg. Endelig anbefalede arbejdsgruppen, at der opbygges et centralt register over alle transportører med godskørselstilladelse, der transporterer affald. Den politiske aftale fra 2007 bygger på disse anbefalinger.

2.1.3.3. Lovforslaget

Med forslaget bemyndiges ministeren til i medfør af den foreslåede § 45 d at fastsætte regler om oprettelse af et register over virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører, anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald, forhandlere og mæglere af affald. Det er intentionen med forslaget at oprette et Affaldsregister. Registret skal dels rumme alle virksomheder, der er godkendt til indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, og anlæg, der behandler genanvendeligt affald, og dels alle transportører og virksomheder, der indsamler andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald, samt forhandlere og mæglere af affald.

Det er virksomhederne, anlæggene og transportørerne selv, der har ansvaret for at vurdere, hvorvidt de er virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører, genanvendelsesanlæg, forhandlere eller mæglere og for korrekt registrering heraf i Affaldsregistret.

Affaldsregistret skal være landsdækkende og internetbaseret og forventes opbygget med to indgange. Én adgang til registrering af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, og anlæg, der behandler genanvendeligt affald og én indgang til registrering af affaldstransportører, virksomheder, der indsamler andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald samt forhandlere og mæglere, hvis disse ikke er registreringspligtige som f.eks. indsamlingsvirksomhed. Det er desuden intentionen, at navnet på den person, som har modtaget bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, skal fremgå af registret.

Anmodning om aktindsigt i oplysninger fra registret vil blive behandlet efter de almindelige regler i lov om offentlighed i forvaltningen, forvaltningsloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

2.1.3.3.1. Affaldsregistret - genanvendelsesdelen

Et centralt element i den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald er, at der skal oprettes et register over virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald og anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald. Alle anlæg, der behandler, og alle virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald skal lade sig registrere i affaldsregistret.

I genanvendelsesdelen af registret skal det fremgå, hvilke anlæg, der kan genanvende en given affaldsfraktion. Under hver affaldsfraktion skal der i registret findes kontaktoplysninger vedrørende de genanvendelsesanlæg, der kan genavne denne fraktion. I registret vil der ligeledes være en liste over godkendte indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, så det er nemt for affaldsproducenten at få overblik over forskellige muligheder for at få håndteret en given genanvendelig affaldsfraktion.

Det er hensigten, at anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald, skal lade sig registrere via www.virk.dk med eventuelt supplerende kontaktoplysninger og dokumentation for gyldig miljøgodkendelse, herunder godkendelses- og udløbsdato. Anlæggene skal endvidere oplyse anslået årlig kapacitet og hvilke fraktioner, anlægget kan behandle. Hvis anlægget er omfattet af branchebilag oplyses endvidere herom. Kapacitetsangivelsen skal bruges som en service til affaldsproducenterne i deres overvejelser om,

hvilket anlæg der vil have den fornødne størrelse til at modtage det pågældende affald. Genanvendelses-anlægget har pligt til at melde tilbage til det nationale register, hvis der sker ændringer på anlægget og/eller i anlæggets miljøgodkendelse, der har betydning for, hvilke affaldsfraktioner, anlægget kan behandle.

Registreringen skal ophøre, hvis anlægget ikke længere er berettiget til at være registreret. Det vil sige, hvis virksomheden ophører, eller såfremt virksomhedens miljøgodkendelse bortfalder.

Virksomheder, der foretager genanvendelsesaktiviteter som led i bygge- og anlægsarbejder, og som sker efter en konkret tilladelse efter loven, eller bekendtgørelser, der særskilt regulerer genanvendelsen, er ikke registreringspligtige. Genanvendelse af sådant affald vil fortsat ske efter disse regler. Affaldsbehandlings-anlæg, der behandler affald, der er reguleret i bekendtgørelser om producentansvar, skal også optages i det nationale register. Udenlandske genanvendelsesanlæg skal ikke registreres i Affaldsregistret.

Det er endvidere hensigten, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald skal lade sig registrere via www.virk.dk. For at blive registreret skal virksomheden opfylde kravene til at være godkendt som indsamlingsvirksomhed. Se herom ovenfor under pkt. 2.1.2. Godkendelsen vil fremgå af registreringen, herunder oplysninger om den eller de personer, som har opnået bevis for kendskab til indberetningskrav og affaldshåndtering.

Kommunalt ejede anlæg, som behandler genanvendeligt erhvervsaffald skal også lade sig registrere. Alle anlæg vil skulle betale et gebyr, som skal dække omkostningerne ved registreringen. Samtidig skal de kommunale anlæg betale et gebyr, der skal dække det særlige økonomiske tilsyn. Se nærmere herom under pkt. 2.1.1.4.

2.1.3.3.2. Affaldsregistret – registrering af transportører, indsamlere af øvrigt affald, forhandlere og mæglere af affald

Den anden del af Affaldsregistret skal indeholde en registrering af transportører, øvrige indsamlere, forhandlere og mæglere af affald. I dag registreres transportører, der kører med affald for fremmed regning, hos kommunalbestyrelsen. Som noget nyt skal transportører, der transporterer alle typer af affald registreres i et nationalt register, hvilket vil erstatte den kommunale registrering af alle transportører. Der er ingen selvstændige krav forbundet med registreringen af transportøren. Transportøren skal dog dokumentere, at han har opnået en godkendelse til transport af gods, hvorefter transportøren har krav på at blive optaget i det centrale register. Transportører vil dog fortsat være omfattet af godkendelsespligten efter lov om godskørsel, lov om transport af gods for fremmed regning og eventuelt lov om farligt gods, hvis der er tale om farligt affald.

Som noget nyt skal også virksomheder, der indsamler affald, som ikke er genanvendeligt samt forhandlere og mæglere registreres hos de centrale myndigheder. Dette krav indsættes for at sikre overensstemmelse med direktiv nr. 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald, som stiller krav om registrering af alle indsamlingsvirksomheder, forhandlere og mæglere af affald, hvis der ikke er indført en godkendelsesordning for disse aktører.

2.1.4. Farligt affald

2.1.4.1. Gældende ret

I dag er det kommunalbestyrelsens afgørelse, om affald er farligt, med mindre der er udstedt andre regler herom. Ved farligt affald fra virksomheder kan kommunalbestyrelsen vælge mellem at etablere en indsamlingsordning eller at etablere en anvisningsordning. For farligt affald i mindre mængder, særlige fraktioner og fra husholdninger skal kommunalbestyrelsen dog etablere indsamlingsordninger. Både virksomheder og husholdninger er forpligtede til at benytte de ordninger, som kommunalbestyrelsen iværksætter. Kommunalbestyrelserne kan dog meddele virksomhederne fritagelse for benyttelsespligten.

2.1.4.2. Den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren

Det fremgår af den politiske aftale fra juni 2007, at modellen for genanvendeligt erhvervsaffald med frit valg af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald og genanvendelsesanlæg og med en klar ansvarsfordeling kombineret med det nødvendige tilsyn også skal omfatte genanvendeligt farligt erhvervsaffald.

2.1.4.3. Anvendelse af eksisterende bemyndigelser

Med hjemmel i lovens § 44, stk. 1, vil der blive fastsat regler, hvorefter også genanvendeligt, kildesorteret, farligt erhvervsaffald vil indgå i den nye ordning med frit valg for affaldsproducerende virksomheder af genanvendelsesanlæg og indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald. Hermed indrettes reglerne efter den administration mange kommunalbestyrelser har anlagt i dag, hvorefter den fritagelsesadgang, som findes i de nuværende regler, anvendes i vidt omfang. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger til pkt. 2.1.1 og pkt. 2.1.2. om den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald, som også vil gælde for genanvendeligt farligt affald.

Med forslaget lægges ikke op til en ændring af reglerne for det øvrige ikke-genanvendelige farlige affald. Kommunalbestyrelserne skal således fortsat have ansvaret for, at der sker en forsvarlig håndtering af alt farligt affald fra husholdninger og den del af virksomhedernes farlige affald, der deponeres eller forbrændes.

2.1.4.4. Lovforslaget

Med den foreslåede ændring af § 44, stk. 1, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om klassificering. Bemyndigelsen tænkes udnyttet til bl.a. at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere affald i forbindelse med den nye ordning for alt genanvendeligt erhvervsaffald, herunder klassificere affald som genanvendeligt og klassificere farligt affald som genanvendeligt, forbrændings- eller deponeringseget, jf. også de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.4.

2.1.5. Genbrugspladser

2.1.5.1. Gældende ret

I dag er det kommunalbestyrelsen, der afgør, om virksomheder skal have adgang til genbrugspladserne i deres kommune. Det er derfor ikke alle virksomheder, der i dag har adgang til genbrugspladserne. Der er også stor forskel på, hvad det koster. I de kommuner, hvor genbrugspladserne kun er åbne for husholdninger, betaler virksomhederne ikke til pladserne. I praksis er det vanskeligt at kontrollere, om virksomhederne bruger dem.

2.1.5.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren kom i deres anbefalinger fra 2004 frem til nye principper for virksomhedernes adgang til de kommunale genbrugspladser. Disse principper blev konfirmeret ved den politiske aftale fra 2007, hvoraf fremgår, at der for det første skal sikres ensartede vilkår for virksomheders adgang til genbrugspladser i kommunerne. For det andet skal det sikres, at kildesorterede fraktioner, der kun forekommer i mindre mængder på den enkelte virksomhed kan afleveres på en genbrugsplads. For det tredje skal ens og let administrerbare principper for adgangen og betalingen til genbrugspladser sikres. Parterne bag den politiske aftale aftalte desuden, hvilke principper der skal gælde for beregningen af de gebyrer, som virksomhederne skal betale for at få stillet genbrugspladser til rådighed.

2.1.5.3. Lovforslaget

Med lovforslaget bemyndiges ministeren til i medfør af den foreslåede § 45, stk. 2, nr. 3, at fastsætte

regler om kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladserne. Kommunalbestyrelserne skal således fremover sikre, at alle virksomheder har adgang til en genbrugsplads på lige fod med husholdninger. Dette kan være en genbrugsplads, som kommunerne selv driver, eller en plads, hvor driften er udliciteret.

Det er tanken, at der i medfør af den foreslåede § 45, stk. 2, nr. 3, vil blive fastsat regler, hvorefter adgangen til genbrugspladsen skal gælde for både farligt og ikke farligt affald. For farligt affald afleveret af virksomheder forventes indsat en mængdebegrænsning på 200 kg pr. år. Endvidere vil både husholdningers og virksomheders adgang generelt blive begrænset til køretøjer, der vejer op til 3500 kg. Desuden kan køretøjet have påmonteret en trailer, som ikke tæller med i de 3500 kg. Formålet er at sikre en bedre sortering af det affald, som den enkelte virksomhed kun har i mindre mængder, så mere affald genanvendes. Virksomheder skal betale for, at genbrugspladsen står til deres rådighed, og der skal på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i forslaget til § 48, stk. 4, fastsættes principper for opkrævningen af gebyrer for virksomhedernes benyttelse af genbrugspladser. Derudover skal kommunalbestyrelserne forpligtes til at gennemføre brugerundersøgelser hvert fjerde år, som skal danne baggrund for gebyrfastsættelsen.

Udenlandske virksomheder uden fast adresse i Danmark skal have mulighed for at aflevere affald på genbrugspladser i én kommune mod betaling af et forholdsmæssigt fastsat gebyr.

Forslaget ændrer ikke på, at det fortsat er kommunalbestyrelserne, som i regulativform fastlægger serviceniveauet på genbrugspladserne og eksempelvis kan fastlægge åbningstider og vælge antallet af affaldsfraktioner, som genbrugspladserne kan modtage.

2.2. Effektiv service og administrative forenklinger – regulativer, data og gebyrer

2.2.1. Færre og enklere kommunale regulativer om affald

2.2.1.1. Gældende ret

I dag er det op til hver enkelt kommunalbestyrelse, hvor mange regulativer, de ønsker at udstede, og hvad indholdet skal være. Der findes mere end 8.000 forskellige kommunale regulativfastsatte ordninger for affald. Der er derfor stor forskel på de kommunale affaldsregler, både hvad angår opbygning, definitioner og formulering. Forskellene betyder, at det er vanskeligt for virksomheder, der arbejder i flere kommuner, at sætte sig ind i reglerne.

2.2.1.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren har derfor i deres anbefalinger fra 2004 foreslået en forenkling af de kommunale affaldsregulativer, som består i at mindske antallet af regulativer, gøre regulativerne sammenlignelige, gøre det nemmere at udarbejde regulativer og sikre en ensartet og korrekt gennemførelse af nationale regler. Det vil i praksis sige, at ens affaldsordninger også er formuleret på samme måde i alle kommuner. Med dette udgangspunkt har arbejdsgruppen foreslået, at der etableres et nyt, samlet, landsdækkende system for udarbejdelse og indberetning af affaldsregulativer. I den politiske aftale fra 2007 er der enighed om, at der skal udformes standardregulativer for husholdnings- og erhvervsaffald, som kommunerne har pligt til at bruge. Parterne bag den politiske aftale var desuden enige om hvilke principper, der skulle danne grundlag for opbygning af standardregulativerne.

2.2.1.3. Lovforslaget

Med forslaget til § 45, stk. 5, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes affaldsregulativer, herunder om deres udformning og indhold, om kommunernes offentliggørelse og indberetning til ministeren, og at indberetningen skal ske i en bestemt form. Det er hensigten at

bemyndigelsen vil blive udnyttet til at stille krav til kommunalbestyrelsernes udarbejdelse af regulativer for erhvervs- og husholdningsaffald.

Det er tanken, at regulativerne skal være digitale og tilgængelige på en central hjemmeside, som kommunalbestyrelserne skal indberette de udarbejdede regulativer til. Der vil blive udarbejdet paradigmer for kommunalbestyrelsens regulativer for erhvervs- og husholdningsaffald, således at der kun må udarbejdes to affaldsregulativer i hver kommune, hvor indholdsfortegnelse og formuleringer i vidt omfang er standardiserede. Det er intentionen, at paradigmerne skal indeholde både tvungen tekst, tekst med valgmuligheder og frit-valgs-tekst, som skal afspejle, at der er områder, hvor kommunalbestyrelsen har råderum til lokalt at tilrettelægge affaldshåndteringen. Det gælder især for husholdningsaffald. Det er ikke intentionen med forslaget at indskrænke den enkelte kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen. Brugen af paradigmer forventes at gøre det mere enkelt at få overblik over de gældende kommunale regler. Det vil bl.a. gøre det nemmere for virksomheder, der arbejder i flere kommuner eller modtager affald fra flere kommuner.

Der gives med forslaget mulighed for at ensarte og harmonisere udvalgte initiativer, som har vist sig miljømæssigt effektive, som f.eks. krav om klare sække på landets genbrugsstationer.

Det er endvidere intentionen, at de enkelte kommuners affaldsregulativer, når de er godkendte af kommunalbestyrelserne, skal være tilgængelige og søgbare ét sted. Det vil sige, at både virksomheder, borgere og kommunale medarbejdere kan søge i de forskellige kommuners regulativer.

2.2.2. Enkel og effektiv indberetning af data om affald

2.2.2.1. Gældende ret

Et solidt datagrundlag er forudsætningen for den kommunale planlægning, herunder vurdering af, om forbrændings- og deponeringsanlæggenes kapacitet er passende.

I dag indsamler og registrerer kommunalbestyrelserne data. Således skal affaldsbehandlingsanlæg, som er opført i bilag 7 til bekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006 om affald, føre register over bl.a. type, fraktion og geografisk kilde, erhvervsmæssig kilde og mængden af affald. Affaldsbehandlingsanlæggene skal på anmodning indberette de registrerede oplysninger til Miljøstyrelsen. Affaldsbehandlingsanlæggene skal endvidere til kommunalbestyrelsen eller Miljøstyrelsen oplyse om modtaget affald, herunder oplysninger om, hvilke affaldstyper og fraktioner og hvilke mængder, der er modtaget fra hver enkelt virksomhed. Oplysningerne skal bl.a. bruges til den kommunale affaldsplanlægning.

Herudover skal affaldstransportører føre register over transporteret mængde, art og type af affald, affaldsfraktion, affaldsproducent og afleveringssted. Oplysningerne og dokumentation herfor skal opbevares i 5 år og udleveres til kommunalbestyrelsen efter anmodning. Dette gælder både for farligt og ikke-farligt affald. De fleste kommunalbestyrelser stiller krav om indberetning.

Endelig skal en del af de affaldsproducerende virksomheder føre register over deres affaldsproduktion, herunder fraktion, art, mængde og sammensætning af det producerede affald, herunder muligheder for yderligere sortering samt indhold af visse miljøbelastende stoffer. Dette register skal opbevares i 5 år og skal efter anmodning indberettes til kommunalbestyrelsen, miljøcentrene og Miljøstyrelsen. De fleste kommunalbestyrelser stiller krav om indberetning.

2.2.2.2. Den politiske aftale

Det følger af den politiske aftale fra 2007, at der skal etableres et samlet landsdækkende Affaldsdatasystem, som alle relevante aktører har pligt til at indberette til og anvende. Det vil indebære, at data om affald fremover kun skal indberettes til én database, som kommer til at rumme alle data om affald baseret på ensartede definitioner af affald og behandlingsformer. Der bliver således ikke forskellige

indberetningssystemer og niveauer for indberetning af affaldet. Med forslaget vil også færre aktører på affaldsområdet være forpligtede til at rapportere til Affaldsdatasystemet.

2.2.2.3. Lovforslaget

Med forslaget til § 46 a, stk. 1, bemyndiges miljøministeren til at etablere et register med oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering. Det er hensigten, at registret skal etableres som en elektronisk database.

Det er tanken, at der vil blive etableret et nyt system for indberetning af affaldsdata (Affaldsdatasystemet), som vil blive stillet til rådighed for kommunalbestyrelserne. Kommunalbestyrelserne skal anvende Affaldsdatasystemet, når de har brug for at indhente affaldsdata, som har relevans for den kommunale affaldsplanlægning. Det er endvidere tanken, at kommunalbestyrelserne samtidig vil kunne anvende data fra systemet i tilknytning til tilsynet. Det er således fortsat kommunalbestyrelsens opgave i fornødent omfang at kvalitetssikre de data, som indberettes til Affaldsdatasystemet.

Med forslaget til § 46 a, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om bl.a. pligt for alle relevante aktører på affaldsområdet til at anmelde, dokumentere og afgive oplysninger om affald. Det er således intentionen, at bestemmelsen skal omfatte alle aktører på affaldsområdet. Aktørbegrebet skal derfor forstås bredt og dækker også f.eks. behandlingsanlæg, forhandlere og mæglere. Det er intentionen, at bestemmelsen bl.a. udmøntes ved i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at affaldsbehandlingsanlæg, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, importører, eksportører og virksomheder, som selv behandler eller eksporterer deres affald skal indberette data til Affaldsdatasystemet. Der skal indberettes mindst én gang om året, men systemet skal give mulighed for løbende indberetninger.

Aktørerne skal have adgang til egne data i datasystemet fra www.virk.dk ved at benytte en digital signatur. Det er desuden meningen, at virksomheder skal kunne trække egne data fra systemet som dokumentation for egen affaldsproduktion, f.eks. i forbindelse med anvendelse til grønne regnskaber. Desuden skal også indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og behandlingsanlæg have adgang til egne indberettede data. Miljøstyrelsen og miljøcentrene, når relevant, skal have adgang til at ændre i data i systemet samt i tilsyns- eller statistikøjemed at lave udtræk fra Affaldsdatasystemet. Anmodning om aktindsigt i oplysninger fra datasystemet vil blive behandlet efter de almindelige regler i lov om offentlighed i forvaltningen, forvaltningsloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Ved at anvende ensartede definitioner af affald og behandlingsformer via et centralt system, gives der mulighed for sammenligning og bedre statistikker, som bl.a. anvendes af myndigheder i forbindelse med affaldsplanlægning. Oplysningerne kan også benyttes i forbindelse med Danmarks rapporteringsforpligtelser om affaldsstatistik overfor EU. Det forventes, at der vil blive stillet krav om, at oplysningerne skal indberettes på EAK-kodeniveau, som er det detaljeringsniveau, der gør dataene brugbare i tilsynsøjemed og ved indberetning til EU.

Ministeren bemyndiges endelig i forslagets stk. 3 til at fastsætte regler, hvorefter kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsbehandlingsanlæg. Denne opgave varetages allerede i dag af kommunalbestyrelserne og indgår ikke i Affaldsdatasystemet.

§ 47, stk. 1, foreslås samtidig ophævet, således, at kommunalbestyrelsen ikke længere har pligt til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende affaldsmængder, idet oplysningerne efter forslaget skal trækkes fra Affaldsdatasystemet.

Med lovforslaget til § 48, stk. 8, fastslås, at Miljøministeren opkræver gebyr hos kommunalbestyrelserne til dækning af udgifterne til drift og vedligeholdelse af Affaldsdatasystemet. Samtidig gives kommunalbestyrelserne med forslaget til § 48, stk. 1, mulighed for at indregne dette gebyr i det generelle affaldsgebyr. Det vil således med forslaget fortsat være husholdninger og virksomheder i kommunerne, som skal dække udgifterne til dataindsamling m.v.

Det nye forslag til § 46 a, indarbejder endvidere bemyndigelsesbestemmelser om oplysnings- og anmel-

de- og dokumentationspligter fra henholdsvis § 44, stk. 1, § 45, stk. 2, nr. 4 og § 45 c. Der tilsigtes med overflytningen ingen ændring i indholdet og rækkevidden af disse tidligere bestemmelser. Bestemmelserne tilpasses henholdsvis ophæves samtidig hermed.

2.2.3. Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer

2.2.3.1. Gældende ret

Med hjemmel i den nugældende § 48 opkræver kommunalbestyrelserne i dag gebyrer for en stor del af aktiviteterne på affaldsområdet. I formuleringen af § 48 står i dag, at kommunalbestyrelsen »kan« opkræve gebyrer. Dette »kan« er blevet fortolket som, at kommunalbestyrelserne tillige har mulighed for at skattefinansiere nogle af udgifterne til affaldsområdet. Dette gælder dog ikke erhvervsaffald, idet dette ville stride mod princippet om forureneren betaler. I dag har kommunalbestyrelserne endvidere adgang til at opkræve samlegebyrer, dvs. at der opkræves et samlet gebyr for flere ordninger fra ensartede brugergrupper.

Der gælder også i dag nogle grundliggende principper for gebyrfastsættelsen, som det ikke er intentionen med lovforslaget at ændre på. Kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer er underlagt princippet om hvile-i-sig-selv, hvilket betyder, at kommunen kan få dækket sine omkostninger gennem opkrævning af gebyrer, men ikke må optjene et overskud. Samtidig skal gebyropkrævningen så vidt muligt forebygge, at der sker krydssubsidiering, både mellem de forskellige ordninger og mellem forskellige brugergrupper (lighedsprincippet). Det vil sige, at der ikke må optjenes et overskud på en af de kommunale ordninger, som benyttes til at finansiere et underskud på en anden ordning, og at en brugergruppe ikke systematisk må betale omkostningerne for en anden brugergruppe. Derudover gælder det EU-fastsatte princip om, at forureneren betaler. Det fremgår således af artikel 14 i direktiv nr. 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald, at omkostningerne skal afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere. Endelig har domstolene fastslået, at gebyrer kan opkræves for, at kommunalbestyrelsen stiller ordninger til rådighed for virksomheder og borgere. Det er altså ikke i strid med § 48 at opkræve gebyrer for, at en ordning stilles til rådighed i stedet for at opkræve gebyrer for den faktiske benyttelse af en ordning.

2.2.3.2. Den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren

Forligsparterne er i den politiske aftale fra 2007 enige om, at reglerne om kommunale gebyrer for affald skal revideres, så gennemsigtigheden øges. Parterne var ligeledes enige om at opstille kriterier for, hvordan de enkelte omkostninger fordeles på brugergrupper og hvilke typer af virksomheder, der kan opkræves gebyr fra.

2.2.3.3. Lovforslaget

Med hjemmel i forslaget til § 48, stk. 1, foreslås det, at alle affaldsordninger (f.eks. indsamling af dagrenovation og haveaffald samt genbrugspladser) fremover skal finansieres via gebyrer. Med forslaget til § 48, stk. 4, skabes endvidere hjemmel til at fastsætte ens principper for, hvordan kommunalbestyrelserne skal fastsætte og opkræve gebyrer, herunder fordelingen af omkostninger på forskellige brugergrupper, og for hvordan der skal føres regnskab med omkostningerne for hver enkelt affaldsordning. Det er ikke intentionen med lovforslaget at ændre på, at det er kommunalbestyrelsen, som beregner og fastsætter gebyrerne, men med forslaget opstilles rammerne for gebyrfastsættelsen.

I forbindelse med kommunalreformen er det kommunale budget- og regnskabssystem blevet ændret. Denne ændring har allerede skabt mere tydelig sammenhæng mellem betalingen og den ydelse, som den enkelte husholdning eller virksomhed modtager. Med forslaget til § 48, stk. 3, bliver det pålagt kommunalbestyrelserne at fastsætte særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, der er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab samt, at kommunalbestyrelsen på anmodning skal udlevere

beregningen af gebyret for hver ordning. Hermed får borgere og virksomheder mulighed for at se, hvilken service de betaler for, når de betaler affaldsgebyrer. Øget gennemsigtighed skal hindre krydssubsidiering, så forskellige brugergrupper ikke betaler for hinanden. Formålet er at styrke princippet om, at »forureneren betaler« og synliggøre, at de enkelte kommunale ordninger »hviler i sig selv«.

2.3. Innovation

I dag fremstår Danmark som et af de europæiske lande som sammenlignet med andre lande både indenfor og udenfor Europa er i front i forhold til håndtering af affald. Danmark har således en høj grad af genanvendelse og nogle meget effektive forbrændingsanlæg, der sikrer en miljømæssig effektiv behandling af affaldet og samtidig producerer energi i form af el og varme. Endelig har Danmark en begrænset anvendelse af deponering sammenlignet med øvrige europæiske lande. For nogle særligt kritiske affaldsfraktioner, som f.eks. imprægneret træaffald, røggasrensningsprodukter, shredderaffald og PVC-affald, som i dag deponeres eller eksporteres til behandling i udlandet, har det vist sig vanskeligt at få opført anlæg i fuld skala, der benytter sådanne nyudviklede affaldsteknologier.

2.3.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Konsulentfirmaet McKinsey udarbejdede i 2003 en rapport om fremme af behandling af miljøkritisk affald, som indgik i arbejdet i arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren. Rapporten konkluderer, at der findes danske og udenlandske investorer, som kan have interesse i at investere i nye behandlingsteknologier, som sikrer en miljømæssig bedre behandling af miljøkritiske affaldsfraktioner end den, der sker i dag. For en række affaldsfraktioner findes nye behandlingsteknologier allerede i dag i pilotskala, men de er ikke udviklet det sidste skridt til fuld skala. Behandlingsprisen på sådanne anlæg vil typisk ligge højere end for den konventionelle behandlingsform, og der vil derfor hverken kunne opnås sikkerhed for, at en tilstrækkelig volumen leveres til oparbejdning eller, at der kan opnås positiv indtjeningsmargin på den volumen, som måtte tilføres et nyt anlæg. Dette anses ifølge McKinsey som en af de væsentligste grunde til, at der ikke bliver investeret i disse nye teknologier. For de særlige miljøkritiske affaldsfraktioner (som f.eks. PVC, røggasrensningsprodukter, shredderaffald og imprægneret træ) gælder, at volumen af hver enkelt fraktion er så lille, at der oftest kun er behov for ét anlæg til behandling af det affald, der produceres i Danmark, da behandling på flere sideløbende anlæg vil medføre et så lille volumen på hvert anlæg, at anlægget ikke vil kunne drives rentabelt. McKinsey anbefaler bl.a., at der fastsættes miljømæssigt kvalitative minimumskrav til behandling af disse affaldsfraktioner. Derudover anbefaler McKinsey, hvis ikke behandlingskravene har den ønskede effekt, at det reguleringsmæssigt sikres, at en kritisk affaldsfraktion kan koncentreres på en eller evt. ganske få virksomheder, således at det bliver rentabelt at etablere og drive et anlæg, der kan leve op til behandlingskravene. Endelig anbefaler McKinsey, at der bør arbejdes på at indføre kvalitative minimumskrav på europæisk plan.

Forligsparterne bag den politiske aftale fra 2007 er enige om, at der med udgangspunkt i samfundsøkonomiske analyser skal identificeres reguleringsmæssige tiltag, eksempelvis skærpede miljøkrav og udbud af retten til behandling af specificerede affaldsfraktioner i en begrænset periode med henblik på at understøtte nye teknologier til behandling af røggasrensningsprodukter, affald af imprægneret træ, shredderaffald og pvc-affald. Igangsættelse af konkrete tiltag bør som udgangspunkt bero på den samfundsøkonomiske rentabilitet forbundet hermed.

2.3.3. Anvendelse af eksisterende lovhjemmel

Forslaget skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed i henhold til den eksisterende hjemmel i lovens § 44 til at udstede regler om håndteringen af affald. Denne adgang er i dag kun udnyttet for nogle fraktioner, som dæk, biler, batterier og elektronikaffald, samt i affaldsbekendtgørelsens §§ 36 og 37 til at fastsætte krav om, at flere genanvendelige affaldsfraktioner skal anvises til genanvendelse og forbrændingsegne fraktioner skal anvises til forbrænding. Med forslaget tænkes denne hjemmel

udnyttet, så ministeren får adgang til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere krav til den måde, hvorpå de relevante særlige miljøkritiske affaldsfraktioner skal behandles.

Eksempler på behandlingskrav kan være, at der stilles krav om, at imprægneret træ og shredderaffald behandles, så energiindholdet i træet udnyttes, og tungmetallerne opkoncentreres og håndteres separat.

2.3.4. Lovforslaget

Hvis fastsættelsen af behandlingskrav i sig selv ikke er tilstrækkeligt til at sikre nye behandlingsteknologier for de særlige affaldsfraktioner, skabes der med forslaget til § 44, stk. 6, bl.a. hjemmel til, at ministeren kan bestemme, at en eller få virksomheder på baggrund af åben licitation skal have en midlertidig eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. Formålet er, at investeringsrisikoen for en virksomhed, som har investeret i særlig miljøvenlig teknologi, herved kan nedbringes. Den nærmere udmøntning af bestemmelsen vil finde sted i tæt samarbejde med de relevante aktører og øvrige myndigheder på området.

Det er således tanken med forslaget, at behandlingskrav fastsat eventuelt kombineret med en eneret til behandling af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner kan være med til at understøtte udviklingen af nye og miljømæssigt bedre teknologier til at behandle affaldet. Betingelsen for at kunne udbyde behandlingen er således, at der er fastsat særlige krav til, hvordan den konkrete affaldsfraktion skal behandles. Det forudsættes, at behandlingskravene notificeres efter informationsproceduredirektivet. Hvis et dansk anlæg vinder et udbud og således kan tildeles en eneret, vil det formentlig, under nærmere givne betingelser, være muligt at sikre, at den pågældende affaldsfraktion sendes til anlægget og ikke eksporteres til et andet EU-medlemsland. Således giver EU-reglerne om import og eksport af affald mulighed for, at medlemslandene modsætter sig eksport til nyttiggørelse for fraktioner, hvor der ikke gælder EU-regler, og hvor der gælder krav om væsentlig bedre behandling i Danmark end i importlandet. Dette vil dog konkret skulle vurderes fra sag til sag.

2.4. Effektiv forbrændings- og deponeringssektor

2.4.1. Funktionsopdelte regnskaber på affaldsforbrændings- og deponeringsområdet

2.4.1.1. Gældende ret

I dag aflægger affaldsforbrændingsanlæggene både regnskab efter el- og varmemforsyningsloven, og såfremt de er kommunalt ejede også efter de kommunale regler. Hovedparten af deponeringsanlæggene aflægger regnskab efter de kommunale regler, idet de er kommunalt ejede, mens private deponeringsanlæg aflægger regnskab efter den selskabsregulering som det konkrete deponeringsanlæg er omfattet af.

2.4.1.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Anbefalingerne fra arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren rummer ikke nogen anbefalinger på dette område. Den efterfølgende embedsmandsgruppe om organiseringen af forbrændings- og deponeringsområdet (oktober 2006) kom med et forslag til, hvorledes affaldsforbrændings- og deponeringsområdet kunne gøres gennemsigtigt og dermed fremme en effektivisering af anlæggene. Disse anbefalinger gik igen i regeringsudspillet, men i forbindelse med forhandlinger om den politiske aftale fra 2007 var der enighed mellem forligsparterne om at vente med omfattende reformer af deponerings- og affaldsforbrændingsområdet, indtil indholdet i det nye affaldsdirektiv var kendt.

2.4.1.3. Lovforslaget

Med den foreslåede § 50 c, foreslås, at regnskaberne for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg fremover skal opdeles så affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteterne opføres særskilt, således at økonomien for aktiviteterne bliver mere gennemsigtig.

Virksomheder, der ud over affaldsforbrænding og deponering også udfører andre opgaver, f.eks. kompostering eller drift af genbrugspladser, skal i deres regnskaber udskille disse sideordnede aktiviteter, så der findes et separat regnskab for affaldsforbrændingsaktiviteten og deponeringsaktiviteten. Denne udskillelse vil forhindre krydssubsidiering, øge gennemsigtigheden og styrke princippet om, at »forureneren betaler« ved, at ydelsen prisfastsættes efter omkostningerne til netop den aktivitet.

2.4.2. Benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

2.4.2.1. Gældende ret

Der er i dag ikke krav om benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg i Danmark. En række anlæg har imidlertid i længere tid deltaget i benchmarking, som er udført af brancheforeningerne. Her er anlæggene efter forskellige benchmarkingkoncepter systematisk blevet sammenlignet på en række parametre.

2.4.2.2. Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale

Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren beskrev benchmarking, og den efterfølgende embedsmandsgruppe anbefalede benchmarking af både forbrændings- og deponeringsanlæg. Det følger af den politiske aftale fra 2007, at der skal indføres obligatorisk benchmarking på forbrændings- og deponeringsanlæg.

2.4.2.3. Lovforslaget

For at gøre økonomien i forbrændings- og deponeringsanlæggene mere gennemsigtig foreslås det, at de ca. 30 forbrændingsanlæg, herunder de anlæg, som anvender affald som brændsel i f.eks. kraftværker og cementproduktion, samt de ca. 125 deponeringsanlæg i Danmark skal benchmarkes. Med forslaget til § 50 d, bemyndiges ministeren til at fastsætte krav om årlig benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg. Det foreslåede krav om benchmarking skal anvendes til at måle branchens økonomiske effektivitet samt miljø- og energieffektivitet. Benchmarking kan således anvendes til at synliggøre udviklingen i affaldssektorens kvalitet og effektivitet. Indførelse af obligatorisk benchmarking er et redskab til at sikre, at forbrændings- og deponeringsanlæg gennemgår en løbende effektiviseringsproces.

Benchmarking skal udføres af branchen og kontrolleres og offentliggøres af Miljøstyrelsen. Krav til hvilke data, der skal indgå i benchmarkingen, kvaliteten af data, hvorledes disse data skal tilvejebringes, indberettes og offentliggøres, fastlægges i bekendtgørelsesform af Miljøstyrelsen i samarbejde med branchen, således at de hidtil indvundne erfaringer i branchen indgår. Udgangspunktet er, at de anlæg, som er omfattet af de nye regnskabskrav i forslaget til § 50 c, også er omfattet af bestemmelserne om benchmarking i forslaget til § 50 d.

2.5. Øvrige ændringer

Med forslaget foreslås § 44, stk. 1, ændret med henblik på at indarbejde fællesskabsrettens terminologi på affaldsområdet, jf. bemærkningerne til nr. 2 m.fl. Med forslaget til § 44, stk. 1, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte mærkningskrav i form af piktogrammer til indsamlingsmateriel for genanvendeligt erhvervsaffald, der skal anvendes af affaldsproducerende virksomheder, af transportører og indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, kommunale genbrugspladser og af genanvendelsesanlæg.

Det foreslås i forslaget til § 86, at tilsynsmyndighederne bemyndiges til at kunne indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder for at udføre tilsyns- eller andre opgaver og herunder foretage sammenstilling og samkøring af oplysningerne. Forslaget åbner mulighed for yderligere fælles brug af data med henblik på en mere effektiv og for virksomhederne og myndighederne administrativt mindre bebyrdende tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsmyndighedernes kontrol.

Selvom kommunerne ved det konkrete tilsyn har mulighed for at indhente oplysninger fra f.eks. Er-

hvervs- og Selskabsstyrelsen, ifølge reglerne i forvaltningsloven, er det hensigtsmæssigt med en bredere hjemmel til at anvende disse registeroplysninger.

Ved at opnå hjemmel til at sammenkøre oplysninger, der er indhentet hos andre myndigheder, kan kommunerne langt bedre målrette deres tilsyn. Der er kontrolmæssigt behov for gennem sammenstilling og samkøring af oplysninger at kunne se sammenhænge og mønstre, som ellers ikke ville være synlige.

Tilsynsmyndighederne vil i forbindelse med administration af den foreslåede bestemmelse skulle iagttage de procedurer omkring samkøring og sammenstilling af personoplysninger, der følger af lov om behandling af personoplysninger. Se nærmere herom under bemærkningerne til nr. 51 (§ 86).

Med lovforslaget foreslås endvidere straffehjemmel for overtrædelser af de foreslåede nye bestemmelser, jf. bemærkningerne til nr. 31, 36, 38 og 44.

Yderligere er der foreslået få ændringer til bestemmelserne vedrørende producentansvar herunder regler der gør det muligt for ministeren at uddelegere opgaven vedrørende opkrævning af producentbetalingen i lovens § 9 u, stk. 2, for den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, til told- og skatteforvaltningen.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets bestemmelser, herunder bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i bekendtgørelser indeholder en omfordeling af opgaver fra kommunalbestyrelserne til staten. De årlige udgifter til de nye statslige opgaver er estimeret til 13,3 mio. kr. Der må dog i en etableringsfase forventes at skulle bruges ressourcer til IT-understøttende systemer samt opstilling af centrale behandlingskrav på ca. 29,3 mio. kr.

Det skønnes, at kommunernes omkostninger vil blive reduceret med ca. 63 mio. kr. om året som følge af lovforslaget, herunder at det genanvendelige erhvervsaffald ikke længere skal indsamles eller anvises, og at der oprettes nationale digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af regulativer for husholdnings og erhvervsaffald.

Da kommunernes omkostninger antages at blive dækket ud fra hvile-i-sig-selv-princippet, forventes de kommunale affaldsgebyrer at falde svarende til de mindre omkostninger, som følger af lovforslaget og de tilhørende bekendtgørelser. Ved beregningen af reduktionen i kommunale omkostninger er der taget udgangspunkt i en normalkommunes nuværende tidsforbrug og forventede besparelser.

Der er derudover priseffekten af en øget konkurrence på genanvendelsesområdet. Denne effekt er det ikke muligt at vurdere størrelsesordenen af.

Lovforslaget har gennemgået en VAKKS-undersøgelse (Vurdering af Virkning af Administrative Konsekvenser for Kommunerne ved ny statslig regulering). Undersøgelsen er en kvalitativ analyse foretaget på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse i seks kommuner og tilknyttede affaldsselskaber. Undersøgelsen må på grund af den lille population læses med forbehold. I undersøgelsen anslås det, at der er en del færre besparelser at hente ved implementerings- og driftsfasen end, hvad Miljøstyrelsens beregninger viser.

Undersøgelsen skønner, at de største tidsmæssige besparelser sker som følge af lovforslagets forenklingsinitiativer (affaldsdata og regulativer), mens de administrative byrder for kommunerne i forbindelse med gebyromlægningerne er mest tidskrævende. Med hensyn til økonomiske omkostninger, viser undersøgelsen, at Affaldsdatasystemet vil reducere kommunernes udgifter til parallel dataindsamling.

Undersøgelsen indeholder forslag til forbedringer, herunder at omkostninger til brugerundersøgelser på genbrugspladserne kan reduceres, hvis der foreligger en model for, hvorledes brugerundersøgelserne skal forløbe. Flere kommuner har desuden i undersøgelsen peget på, at metoden til gebyropkrævning vil medføre administrative omkostninger. På baggrund af disse forslag vil Miljøstyrelsen derfor tilvejebringe en skabelon for brugerundersøgelser på genbrugspladser. Miljøstyrelsen vil endvidere tage kontakt til

CVR med henblik på at forsøge at øge funktionaliteten for kommunerne i forbindelse med anvendelse af CVR-registrets oplysninger til brug for gebyroprokrævning.

Udgifterne for staten kan specificeres således:

- De nye tiltag til sikring af styrket konkurrence på genanvendelsesområdet (register over anlæg, transportører, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald samt forhandlere og mæglere, godkendelse af indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald og udvikling af centrale behandlingskrav) forventes at koste 14,4 mio. kr. i etableringsudgifter og 5,3 mio. kr. pr. år i løbende driftsudgifter.
- De nye tiltag til sikring af mere effektiv service og administrative forenklinger (centralt fastsatte piktoagrammer, Affaldsdatasystem og standardregulativer for husholdnings- og erhvervsaffald) forventes at koste 14,9 mio. kr. i etableringsudgifter og 7,5 mio. kr. pr. år i driftsudgifter.
- De nye tiltag med en mere effektiv forbrændings- og deponeringssektor gennem brug af obligatorisk benchmarking forventes at koste 0,5 mio. kr. pr. år i driftsudgifter.

Finansieringen af den nye organisering af affaldssektoren vil fortrinsvist ske ud fra hvile-i-sig-selv princippet ved gebyrordninger. Konkret vil det betyde:

- At driftsudgifter til Affaldsdatasystem samt regulativsystem for henholdsvis husholdnings- og erhvervsaffald, der i dag er aktiviteter varetaget af kommunerne, fortsat vil blive opkrævet via det kommunale affaldsgebyr, men provenuet bliver fremover overført til staten. Etableringsudgifter til disse aktiviteter finansieres via Miljøministeriets virksomhedsordning, jf. finanslovens § 23.27.06.
- At drifts- og etableringsomkostninger til central liste og registrering af anlæg, transportører, indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald samt forhandlere og mæglere og central godkendelse af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt affald vil blive opkrævet direkte af staten ved gebyr hos de pågældende anlæg, transportører, indsamlingsvirksomheder, forhandlere og mæglere.
- At etablerings- og driftsudgifter til centrale behandlingskrav (9,2 mio. kr. i opstartsudgifter i årene 2009-2013 og 2,1 mio. kr. årligt i drift) samt årlige driftsudgifter på 0,5 mio. kr. til obligatoriske benchmarking finansieres ved statslige bevillinger.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslagets bestemmelser, herunder bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i bekendtgørelser vil betyde administrative lettelser for virksomhederne. Det er særdeles vanskeligt at skønne omfanget af de administrative lettelser for virksomhederne som følge af tiltagene. Et forsigtigt bud er, at lettelserne maksimalt beløber sig til 130 mio. kr. om året. Hovedparten af virksomhedernes lettelser kan henføres til, at det nye datasystem erstatter dobbeltindberetninger og de eksisterende stamkort for affaldsproducerende virksomhederne. Samtidig vil den forenkledte dataindsamling lette transporterhvervenes indberetninger. Derudover udgør indførelsen af standardregulativer en væsentlig lettelse for virksomhederne, der vil skulle bruge færre ressourcer på at forholde sig til den kommunale affaldsregulering. Det anslås, at nettoreduktionen i affaldsgebyrerne vil være i størrelsesordenen 63,2 mio. kr. for både virksomheder og borgere. Dertil kommer priseffekterne af en øget konkurrence på genanvendelsesområdet. Denne effekt er det ikke muligt at vurdere størrelsesordenen af.

Med forslaget vil de virksomheder, som ønsker at komme på Affaldsregistret skulle betale gebyr for dette. Gebyrer kan ses som en adgang til markedet for genanvendeligt erhvervsaffald og dækker drift og administration af affaldsregistret. Gebyret anslås til mellem 2.000 - 2.500 kr. årligt pr. indsamler, transportør eller anlæg.

Med lovforslaget skabes hjemmel til at fastsætte ensartede principper for virksomhedernes adgang til genbrugspladserne. Principperne vil betyde, at virksomhederne skal dække de omkostninger, som virksomhederne giver anledning til. Dette kommer til at afspejle sig i de kommunale gebyrer for, at genbrugspladsen bliver stillet til rådighed for virksomheden. Se hertil pkt. 2.1.5. i de almindelige bemærkninger.

5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets direkte bestemmelser samt bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i en bekendtgørelse har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte miljømæssige konsekvenser.

Ved en udmøntning af forslaget til § 44, stk. 6, vedrørende eneret til at forestå behandling af en bestemt affaldsfraktion, som skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed for at fastsætte behandlingskrav i den eksisterende § 44, kan dette indebære en betydelig miljømæssig forbedring af behandlingen af visse typer affald. Se hertil bemærkningerne til forslagens § 44, stk. 6.

7. Forholdet til EU-retten

Ændringerne som følger af lovforslaget skal overordnet set ske indenfor rammerne af den omfattende EU-retlige regulering på området.

Lovforslagets direkte bestemmelser samt bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i en bekendtgørelse gennemfører dele af direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald. Fristen for implementering af direktivet er den 12. december 2010. Nye definitioner på begreber som håndtering og indsamling er helt centrale ved den nye model for genanvendeligt erhvervsaffald. For at fremtidssikre modellen vil de centrale definitioner i det nye affaldsdirektiv derfor blive gennemført i en ny affaldsbekendtgørelse. Lovforslaget indeholder også krav om godkendelse og registrering af indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og registrering af transportører og virksomheder, der indsamler andet affald samt forhandlere og mæglere af affald. Dette krav følger direkte af både det gældende og det nyligt vedtagne affaldsdirektiv og vurderes derfor at være fuldt foreneligt hermed. At der med lovforslaget etableres et nyt dansk begreb, »indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald«, hvortil der knytter sig særlige pligter og rettigheder, vurderes også at være i overensstemmelse med EU-retten, idet der samtidig etableres et registreringskrav for alle virksomheder, der indsamler affald.

Lovforslaget bemyndiger miljøministeren til at fastsætte krav om, at mindst én person med ledelsesansvar for indsamlingen i virksomheder, der indsamler genanvendeligt affald, skal have bevis for at kunne forestå miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald samt indberetning af data. Det vurderes, at ca. halvdelen af de virksomheder, der skal godkendes som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, vil være omfattet af krav om godskørselstilladelse. Dette område er EU-reguleret ved Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder, Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (Cabotagekørsel) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1. marts 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest. EU-reglerne overlader det dog i et vist omfang til Medlemsstaterne selv at fastsætte indholdet af de uddannelser, der ligger til grund for godskørsels- og transport af farligt godsgodkendelserne. EU-godstransportreglerne rummer da også mulighed for at inddrage elementer om miljøhensyn i godkendelsen. Det vurderes derfor, at de foreslåede krav til godkendelsen af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald på baggrund af opnåelse af et bevis er foreneligt med EU-reglerne om vejgodstransport. For så vidt angår godkendelsen af de indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald, som ikke er omfattet af krav om godskørselstilladelse, vurderes der ikke at være nogen EU-retlige aspekter.

Lovforslagets uddannelseskrav vurderes ikke at have relevans i forhold til direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, idet der alene stilles krav om, at mindst én person med

ledelsesansvar for indsamlingen i virksomheden opnår bevis for at kunne forestå affaldshåndtering og indberetning af affaldsdata. Kravet er således ikke til hinder for at en udenlandsk arbejdstager opnår ansættelse hos en godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. De nærmere krav i bekendtgørelsesform, herunder sprogkrav, vil blive udarbejdet under hensyn til direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, som bl.a. forbyder direkte og indirekte diskriminerende krav til tjenesteydere. Endvidere er bestemmelsen i lovforslaget i udkastform blevet notificeret efter Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (informationsproceduredirektivet).

I lovforslaget beskrives, hvordan miljøministeren med hjemmel i eksisterende regler vil udstede behandlingskrav dels for særlige miljøproblematiske affaldsfraktioner og dels udsorteringskrav med henblik på genanvendelse. Det vurderes, at det vil være i overensstemmelse med EU-retten at fastsætte sådanne krav i bekendtgørelsesform for affaldsfraktioner, hvor der ikke findes EU-krav til behandlingen. Det er dog en forudsætning, at reglerne forinden notificeres for Kommissionen efter reglerne i informationsproceduredirektivet. Derudover må der, hvis sådanne behandlingskrav skal anvendes til at modsætte sig eksport af affald efter reglerne om import og eksport af affald, foretages en konkret vurdering ved den enkelte anmeldelse om eksport af, om affaldsbehandlingen i modtagerlandet foregår under sammenlignelige forhold med den danske. Kun i tilfælde, hvor affaldsbehandlingen i Danmark vurderes at være væsentligt bedre egnet til at imødegå risici for menneskets sundhed og miljø, kan Danmark modsætte sig eksporten.

Lovforslaget bemyndiger endelig miljøministeren til at bestemme, at et anlæg kan tildeles en midlertidig eneret til at behandle særlige miljøkritiske affaldsfraktioner. Det er ikke tanken, at der skal ydes økonomisk støtte til anlægget, ligesom prisfastsættelsen for affaldsbehandlingen forudsættes at ske direkte fra affaldsproducerende virksomheder til anlægget og i overensstemmelse med EU-retten. Tiltaget vurderes derfor ikke at rumme statsstøttereftlige aspekter. En eventuel tildeling af en eneret påtænkes gennemført på baggrund af et udbud for at sikre åbenhed og transparens i forbindelse med tildelingen. Ved vurderingen af, hvilket eller hvilke anlæg, som skal tildeles eneretten, vil der endvidere blive lagt vægt på den miljømæssigt bedste og mest effektive behandlingsmetode samt de samfundsøkonomiske omkostninger herved. Der kan derimod ikke lægges vægt på, om anlægget fysisk er placeret i Danmark eller i f.eks. et af vores nabolande, men der kan lægges vægt på, at der ikke bliver så store afstande fra produktionen af affald til behandlingsstedet, at miljøgevinsten ved den nye behandling forsvinder. Bestemmelsen i lovforslaget er i udkastform blevet notificeret efter informationsproceduredirektivet.

Lovforslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Affalddanmark, Akademiet for de tekniske videnskaber, AKF, Anvendt KommunalForskning, Alle kommuner, Arbejderbevægelsens erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Forbrugerelektronik, By- og Landskabsstyrelsen, COOP Danmark, DAKOFA, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Energi, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik DTL, Danske Regioner, DANVA, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Det Økologiske Råd, Direktoratet for Arbejdstilsynet, Elretur, Emballageindustrien, Embedslægeforeningen, Energistyrelsen, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Europæisk Temacenter for Affald, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af Miljømedarbejdere i kommunerne (ENVINA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af statsautoriserede revisorer, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Friluftsrådet, Færdselsstyrelsen, Fyns Affaldskoordineringsselskab (FAKS), Fødevarestyrelsen, Genvindingsindustrien, GEUS, Greenpea-

ce, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Hedeselskabet, HTS-Interesseorganisationer, Håndværksrådet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark, IT brancheforeningen, Klima- og Energiministeriet, Kommunekemi A/S, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Miljøklagenævnet, Naturklagenævnet, NOAH, OFR, Plastindustrien i Danmark, Realkreditrådet, Reno Sam, Rigsrevisionen, 3F, S.B.S. Byfornyelse, Skatteministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, Teknologisk Institut, Videntcenter for Affald, Velfærdsministeriet, WEEE-System, WWF, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Økonomistyrelsen, Ålborg Portland, Skive Renovation 4-S, I/S ALSSUND AFFALD, AVV I/S, AVØ A/S, Bofa, ESØ 90 I/S, I/S Esbjerg modtagestation, I/S FASAN, Fredericia Kommune, I/S Fælles Forbrænding, Helsingør Kommune, Horsens Kommune, IRF, KARA/NOVEREN, I/S KAVO, Klintholm I/S, L90, NVRAffald I/S, Modtagestation Vendsyssel I/S, Motas, I/S Nordforbrænding, Odense Renovationsselskab A/S, I/S REFA, Reno Djurs I/S, Reno Fyn I/S, Renosyd I/S, Feltengård I/S, Renovest I/S, Revas, Svendborg kraftvarmeverk, Sydjysk Affaldsvarme I/S, IMOKA c/o K.O.K I/S, TAS, Vestforbrænding, Amagerforbrænding, Reno-Nord, AffaldVarme Århus, Miljøcenter Odense, Miljøcenter Roskilde, Miljøcenter Århus, MC Ringkøbing, MC Ribe, MC Nykøbing F, MC Ålborg, DI, Dansk Byggeri, DTL Håndværksrådet, Dansk Handel og Service, HTSI, HTSI – Genvindingsindustrien, DONG, Forbrugerrådet, SID, KL, Reno-Sam, Affald danmark, Finansministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget medfører en besparelse for kommunerne på 63 mio. kr.	Lovforslaget medfører etableringsomkostninger for staten på 29,3 mio. kr. samt driftsudgifter for staten på 13,3 mio. kr.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget medfører administrative besparelser for erhvervslivet på op mod 130 mio. kr. Der til kommer en priseffekt som følge af konkurrence på genanvendelsesområdet. Denne effekt er ikke mulig at kvantificere.	Lovforslaget medfører ubetydelige udgifter til uddannelse for de godkendte indsamlingsvirksomheder samt udgifter til at blive optaget i Affaldsregistret, Udgifterne skal dække de statslige udgifter til etablering og drift af registeret. De anslås til at udgøre mellem 2.000 og 2.500 kr. årligt pr. indsamlingsvirksomhed, transportør og genanvendelses anlæg.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget kan medføre en betydelig miljømæssig forbedring af behandlingen af visse typer af affald.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald. Derudover indeholder forslaget nye initiativer med godkendelse og registrering af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, herunder krav om uddannelse og registrering af behandlingsanlæg, transportører, mæglere og forhandlere af affald. Endvidere indeholder forslaget et initiativ med fastsættelse af centrale behandlingskrav og eventuel tildeling af en eneret til behandling af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner. Regler herom vil blive udarbejdet i overensstemmelse med de gældende EU-regler på området.
-------------------------	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele

Til § 1

Til nr. 1.

Nyaffattelsen af noten er af redaktionel karakter.

Til nr. 2-7, 11, 13-18, 22-24, 26-29, 37, 43, 45-47 og 50 (§ 1, stk. 2, nr. 5, § 2, stk. 1, nr. 3, § 4, stk. 2, § 5, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 5, stk. 3, § 9, stk. 1 og 3, § 9 a, stk. 1, nr. 7, § 9 b, nr. 2, § 9 h, stk. 1, § 9 l, stk. 4, § 9 n, stk. 3, § 9 u, stk. 2, § 9 x, stk. 1, § 9 y, stk. 1, § 10, stk. 1 og 4, § 13 a, nr. 5, § 39 a, stk. 1, § 43, § 46, § 47, stk. 2, § 49, stk. 1 og 2, § 53, stk. 1, § 53 a, stk. 1, § 53 b, § 54 d, stk. 1 og § 58, stk. 1).

Ændringen af ordene fra »affaldsbortskaffelse« til »affaldshåndtering« sker for at ensrette den danske terminologi på området i forhold til EU-terminologien. Bortskaffelse betyder i EU-sammenhæng enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, mens begrebet i dansk affaldslovgivning har haft en noget bredere betydning, som ligger tæt på det, der i EU-sammenhæng angives som håndtering af affaldet, forstået som indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse, herunder tilsyn i forbindelse hermed. I lovforslaget erstattes brugen af begrebet derfor flere steder med begrebet håndtering.

I andre tilfælde, hvor der ifølge bestemmelseernes ordlyd og forarbejder er tale om det i forhold til håndtering snævrere begreb behandling, erstattes begrebet bortskaffelse med behandling.

Det forskellige indhold i samme begreber skaber fortolkningstvivl ved anvendelsen af den danske affaldslovgivning. Forslaget rummer derfor en konsekvensrettelse af brugen af begrebet bortskaffelse, som erstattes af håndtering eller behandling. Lovforslaget bringes dermed også i overensstemmelse med det nye affaldsdirektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98 af 19. november 2008 om affald (herefter affaldsdirektivet) og om ophævelse af visse direktivet, som bl.a. anvender følgende definitioner:

- 1) Affald: Ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
- 2) Affaldshåndtering: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed.
- 3) Behandling: nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, herunder forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse.
- 4) Genanvendelse: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri

indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer.

- 5) Indsamling: afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg.

Desuden præciseres i en række bestemmelser, at der er tale om håndtering eller behandling af affald, idet flere bestemmelser både regulerer produkter og den senere håndtering heraf som affald. Endelig erstattes brugen af begrebet genvinding med begrebet genanvendelse for at sikre en konsekvent sprogbrug i loven.

Til nr. 8 og 9 (§ 7, stk. 3).

Med forslaget til § 7, stk. 3, nr. 4, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at mindst én person med ledelsesansvar for indsamlingen i en virksomhed, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet.

Begrebet »virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald« skal forstås i overensstemmelse med definitionen på indsamling i det nye affaldsdirektiv, hvorefter »indsamling« er defineret som; »afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg«.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslaget til § 44, stk. 4, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, samt den affaldsproducerende virksomheds adgang til at overdrage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald til en godkendt indsamler. Se hertil bemærkningerne til nr. 31 (§ 44, stk. 4, nr. 1 og 2).

Det er intentionen med bestemmelsen, at alle virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, skal have mindst én person i virksomheden, som har bevis for sin kvalifikation. Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler, der nærmere fastlægger kravene til at opnå kursus- eller eksamensbevis. Det forventes, at der som udgangspunkt vil blive stillet krav om, at beviset opnås på baggrund af gennemførelsen af et uddannelsesforløb. Bestemmelsen bemyndiger derfor også ministeren til at fastsætte regler om undervisningens indhold og forløb. Der vil herunder være mulighed for at fastsætte regler om gennemførelsen af løbende kurser og eksaminer, som en opdatering af det grundlæggende kursus af 1 til 2 dages varighed. De nærmere regler herom vil dog endvidere give mulighed for, at personer, som allerede har det fornødne kendskab til området, kan tage en eksamen uden at følge kursusforløbet. Dette må især forventes at være aktuelt efter en årrække, når Affaldsdatasystemet har været i drift i en periode, og virksomhederne, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, har fået kendskab til de nye indberetningskrav.

Indsamlingsvirksomhederne kan selvfølgelig beslutte, at flere personer indenfor virksomheden skal uddannes og opnå bevis. I større virksomheder med flere ansatte vil det være hensigtsmæssigt, at flere personer gennemfører uddannelsen for at sikre, at den nødvendige viden til enhver tid er til stede i virksomheden. Eksamensbeviset er personligt og følger den person, der har bestået eksamen.

Det er tanken, at der i udmøntningen af bestemmelsen tages højde for, at konsekvensen af, at der ikke er en person i indsamlingsvirksomheden, som har bevis for at kunne forstå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affald, kan være, at godkendelsen som indsamlingsvirksomhed og dermed retten til at drive indsamlingsvirksomhed bortfalder. Der vil derfor i bekendtgørelsen blive indsat en rimelig frist for indsamlingsvirksomheden til at opfylde kravet om en uddannet person i ledelsen i forbindelse med personaleudskiftning.

Det er endelig intentionen, at der i medfør af den foreslåede registerbestemmelse fastsættes krav om, at

den eller de personer, som har gennemført uddannelsen, står nævnt i registret, og at der ved udskiftning sker en løbende opdatering af registreringen. Se nærmere herom pkt. 2.1.3.

Til nr. 10 og 12 (§ 9, stk. 1 og 2).

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 19 og 20 (§ 9 u, stk. 2).

Ændringerne vedrører bestemmelserne om producentansvar for bærbare batterier og akkumulatorer. Med de foreslåede ændringer i § 9 u, stk. 2, fastsættes, at en del af den betaling, som producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal betale efter bestemmelsen, skal dække statens og kommunernes udgifter til administration i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen.

I forhold til udbetalingen kan eventuelle udgifter til etablering af et dialogforum vedrørende indsamlingen og udgifter hertil mellem kommuner og producenter og importører afholdes af betalingen. Der er tale om en forglemmelse i forbindelse med udformningen af den oprindelige § 9 u, stk. 2. Der er i forbindelse med beregningen af betalingen taget højde for disse udgifter, hvorfor tilføjelsen alene er en teknikalitet. Der er således ikke behov for at forhøje betalingen. Udgifter afholdt efter d. 1. januar 2009 vil blive dækket af betalingen.

Til nr. 21 (§ 9 u, stk. 3 og 4).

Ændringen vedrører bestemmelserne om producentansvar for bærbare batterier og akkumulatorer. Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 skaber hjemmel til, at der fastsættes regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af den betaling, som er nævnt i § 9 u, stk. 2, der gælder fra 1. januar 2009. Det er tanken at henlægge modtagelse og opkrævning af betalingen til told- og skatteforvaltningen, jf. lovens § 80. Efter forslaget kan skatteministeren herefter fastsætte regler om indbetaling og angivelse, herunder pligten til at indsende angivelse af markedsførte mængder, samt at denne angivelse samt indbetalingen skal ske elektronisk. Lov om opkrævning af skatter og afgifter §§ 4 og 5 finder i forbindelse med opkrævningen anvendelse.

I bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer vil der blive fastsat de specifikke regler om renter ved manglende betaling af betalingen og klageadgang med henvisning til de eksisterende regler i skattelovgivningen.

Miljøministeren vil endvidere fastsætte regler om registrering af producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer hos told- og skatteforvaltningen gennem www.virk.dk. Pr. 1. januar 2009 skal alle producenter og importører af batterier og akkumulatorer i henhold til bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer registreres i producentregisteret oprettet i henhold til lovens § 9 æ, stk. 1. Således vil mange producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden være registreret hos Dansk Producentansvarssystem, som varetager opgaven i henhold til § 9 ø, stk. 1. Hensigten er, at der med hjemmel i den eksisterende § 9 æ, stk. 2, fastsættes regler om, at de relevante registreringsdata, som producenter og importører har oplyst i forbindelse med registreringen i producentregistret, kan overføres fra producentregistret til told- og skatteforvaltningen. For så vidt angår de producenter og importører, der efterfølgende bliver registreret i told- og skatteforvaltningen, vil der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse tilsvarende blive fastsat regler om, at oplysninger, som gives ved registreringen, bliver overført til producentregistret. Således undgås, at registreringsoplysningerne skal gives mere end en gang.

De løbende indberetninger om mængder af markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer, som producenter og importører skal give i forbindelse med betaling af betalingen, skal ske gennem www.virk.dk til told- og skatteforvaltningen. Oplysninger om markedsførte mængder skal ligeledes i henhold til

bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer indberettes til producentregistret bl.a. til brug for tildelingsordningen for udtjente batterier og akkumulatorer indsamlet af kommunerne, men de mængder, som producenter og importører indberetter løbende til told- og skatteforvaltningen, vil blive overført til producentregistret, således at dobbelt indberetning undgås. Der vil i bekendtgørelsen blive taget stilling til, hvorledes kravet om årlig revisorpåtegning til Dansk Producentansvarssystem, som på nuværende tidspunkt er et krav i bekendtgørelsen, skal opfyldes.

Yderligere vil ministeren med hjemmel i stk. 4 kunne fastsætte regler om betalingsperioden. Idet betalingsforpligtelsen for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer er gældende fra den 1. januar 2009, hvor § 9 u, stk. 2, er trådt i kraft, mens de nærmere regler om opkrævning m.v. ikke er fastsat, forventes den første betalingsperiode at blive fastsat til ca. 6 måneder, fra 1. januar - 1. juli 2009.

Efter den første betalingsperiode på omkring seks måneder, forventes betalingsperioden at blive fastsat til en måned. Således skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer månedligt indbetale for markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. En månedlig indbetaling anses som passende, når der henses til det samlede beløb, som forventes at blive på 10 mio. kr. sammenholdt med håndhævelsen i forbindelse med manglende betaling. Yderligere bemærkes, at visse punktafgifter, f.eks. afgiften på nikkel-cadmiumbatterier ligeledes opkræves månedligt, og at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer således vil skulle indbetale for markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer parallelt med at de betaler eventuelle andre punktafgifter. Der gives ikke hjemmel til, at de kollektive ordninger kan foretage indberetninger eller betalinger på vegne af producenterne eller importørerne. Det er vurderet, at byrden for producenter og importører ved at skulle indberette til den kollektive ordning i forhold til told- og skatteforvaltningen vil være den samme, og da der ikke er fastsat krav til stiftelsen af kollektive ordninger, som således ikke nødvendigvis er en selvstændigjuridisk person, der kan ansvarliggøres ved eventuel manglende betaling etc., foreslås der ikke regler om, at kollektive ordninger, jf. lovens § 9 z, kan indbetale på vegne af producenterne.

Miljøministeren vil ligeledes med hjemmel i stk. 4, kunne fastsætte regler om godtgørelse i visse tilfælde af betalingen, herunder, at betaling for batterier og akkumulatorer, der er erlagt i forbindelse med import eller produktion, vil skulle godtgøres, hvis der sker efterfølgende eksport, eller hvis det bærbare batteri eller den bærbare akkumulator bliver omforarbejdet til et industribatteri eller en industriakkumulator, som ikke er omfattet af betalingspligten i § 9 u, stk. 2.

Til nr. 25 (§ 9 ø, stk. 3).

Ændringen vedrører reglerne om klage over den private organisations afgørelse efter regler om producentansvar. Forslaget fastsætter de nærmere regler for klagefristen, klagens formalitet samt hvorvidt klagen har opsættende virkning. I den eksisterende § 9 ø, stk. 3, er det fastsat, at afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til § 9 ø, stk. 1, kan påklages til ministeren. Der er i bestemmelsen ikke redegjort yderligere for, hvilke nærmere regler der gælder ved eventuel klage, hvorfor de almindelige forvaltningsretlige regler og grundsætninger som udgangspunkt finder anvendelse. Idet disse regler ofte kræver en konkret fortolkning i hvert enkelt tilfælde omkring f.eks. form og klagefrister mv., fastsættes bestemmelser herom nu direkte i § 9 ø, stk. 3. For så vidt angår præciseringen af, hvem der er klageberettiget, bemærkes, at dette i praksis ikke umiddelbart vil betyde en indskrænkning i kredsen af klageberettigede, idet det vurderes, at alene adressaten for afgørelsen også tidligere ville være at anse som klageberettiget. Særligt for så vidt angår afgørelser om tildeling, jf. § 9 j, stk. 2, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 4, og § 9 w, stk. 3, vil samtlige producenter og importører, der er omfattet af tildelingsordningen, dog være klageberettigede, idet de alle anses som parter i den samlede afgørelse om tildeling.

Til nr. 30 (§ 44, stk. 1).

Ændringen bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om klassificering og mærkning af indsamlingsmateriel. For så vidt angår klassificering bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om klassificering af affald. Det bemærkes, at særlige regler om klassificering af skibe som affald er hjemlet i den gældende bemyndigelse i lovens § 45 b.

Bemyndigelsen tænkes særligt anvendt i de situationer, hvor der i loven eller regler fastsat i medfør af loven er fastsat regler for håndteringen af særlige affaldsfraktioner, som medfører, at det ikke er en kommunal opgave i medfør af § 45 at håndtere affaldet.

I forbindelse med den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald forventes bestemmelsen udmøntet til bl.a. at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere genanvendeligt erhvervsaffald som genanvendeligt ud fra en konkret vurdering i relation til affaldets egenskaber. Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau løbende vil blive fastsat krav om genanvendelse af fraktioner af genanvendeligt erhvervsaffald.

Når kommunalbestyrelsen har klassificeret erhvervsaffald som genanvendeligt, er det affaldsproducentens ansvar at finde et registreret anlæg, der kan behandle det pågældende genanvendelige affald eller en indsamler, som kan overtage ansvaret for affaldet. En affaldsproducent er dog, uanset at der findes et anlæg i Affaldsregistret, som kan behandle det pågældende affald, berettiget til at eksportere det genanvendelige affald til genanvendelse i udlandet efter reglerne om import og eksport af affald.

For så vidt angår mærkning af indsamlingsmateriel til genanvendeligt erhvervsaffald forventes bemyndigelsen udnyttet til at fastsætte regler om, at relevante aktører på området for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder affaldsproducerende virksomheder, transportører, indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, kommunale genbrugspladser og genanvendelsesanlæg skal mærke virksomhedens, genbrugspladsens eller anlæggets indsamlingsmateriel for genanvendeligt erhvervsaffald med særlige piktogrammer. Piktogrammerne vil blive fastlagt af Miljøstyrelsen.

Herudover forventes bemyndigelsen udnyttet i forbindelse med gennemførelsen i dansk ret af dele af affaldsdirektivet. Det drejer sig bl.a. om gennemførelse af beslutninger om affaldsfasens ophør for visse affaldsfraktioner efter direktivets artikel 6.

Med ændringen af bestemmelsen overføres bemyndigelsen til at fastsætte regler om »anmeldelse« til den nye bestemmelse i § 46 a, jf. bemærkningerne hertil.

Med ændringen af bestemmelsen er der endelig foretaget ændringer for at ensrette den danske terminologi på området i forhold til EU-terminologien, jf. bemærkningerne til nr. 2 m.fl.

Herudover er der ikke tilsigtet ændringer af den nugældende bestemmelse.

Til nr. 31 (§ 44, stk. 4-6).

De foreslåede bestemmelser er nye.

§ 44, stk. 4, nr. 1:

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om en godkendelsesordning, herunder om ansøgning og vilkår for godkendelsen som indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, samt om at ansøgningen skal ske i en bestemt form. Bestemmelsen forventes udmøntet i en bekendtgørelse.

Som »indsamlingsvirksomhed« forstås i overensstemmelse med affaldsdirektivet, »afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg«. Det følger ligeledes af affaldsdirektivet, at en indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald skal registreres af myndighederne, hvis disse ikke skal godkendes.

Det er intentionen med bestemmelsen, at en indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald kan blive godkendt, hvis mindst én person med ledelsesansvar for indsamlingen i virksomheden har bevis for at

kunne forestå miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald samt indberetning af data, jf. bemærkningerne til nr. 8 og 9 (§ 7, stk. 3, nr. 4). Dette skal sikre, at virksomheden råder over de fornødne kompetencer til at påtage sig ansvaret for håndteringen af affaldet, herunder til i forbindelse med ruteindsamling at sammenblende kildesorterede affaldsfraktioner med henblik på genanvendelse, at mærke affaldet og at sikre, at affaldet kommer til den korrekte genanvendelse.

For så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte krav om, at ansøgning skal ske i en bestemt form, er det intentionen at fastsætte krav om, at ansøgning skal ske via Www.virk.dk. Det er endvidere tanken, at ansøgning om godkendelse skal ske samtidig med, at virksomheden, som ønsker at blive godkendt som indsamlingsvirksomhed, lader sig registrere i Affaldsregistret, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

Der vil blive opkrævet et gebyr for godkendelse som indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald. Gebyret kan fastsættes af miljøministeren i medfør af den eksisterende § 88 i loven. Kompetencen hertil forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Gebyret forventes at blive opkrævet i forbindelse med indsamlingsvirksomhedens ansøgning om registrering og godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.3. Gebyret skal dække de fulde omkostninger forbundet med administrationen af godkendelsesordningen, herunder omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen. Det forventes, at gebyret for godkendelse vil blive opkrævet som et engangsbeløb i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og registrering. Opgaven med at opkræve gebyret vil eventuelt blive varetaget af en anden statslig myndighed.

§ 44, stk. 4, nr. 2:

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om overdragelse af affaldsproducerende virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald til en godkendt indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald. Bestemmelsen forventes udmøntet i en bekendtgørelse, hvorefter affaldsproducerende virksomheder af genanvendeligt erhvervsaffald i stedet for selv at håndtere deres affald, kan overdrage ansvaret for korrekt håndtering, herunder genanvendelse til en indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald, der er registreret i Affaldsregistret, jf. den foreslåede § 45 d, og som har en godkendelse til at være indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald, jf. nr. 1.

Det er intentionen med hjemmel i forslaget at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed fortsat vil være ansvarlig for kildesortering af affaldet og for dermed at sikre den størst mulige genanvendelseseffektivitet. Ved kildesortering forstås sortering i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegt affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform. Efter kildesortering kan den affaldsproducerende virksomhed overdrage ansvaret for den videre håndtering af det genanvendelige affald til en godkendt indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald. Når affaldet herefter overgives af indsamleren til en anden godkendt og registreret indsamler, et genanvendelses anlæg, der er registreret i Affaldsregistret, eller eksporteres til et udenlandsk genanvendelses anlæg efter gældende regler om eksport af affald, overgår ansvaret for affaldet til den nye indsamlingsvirksomhed eller anlægget.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed kan overdrage forpligtelsen til at indberette data til indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald. Den affaldsproducerende virksomhed godkender hvilke data, der skal indberettes, når fakturaen fra indsamlingsvirksomheden betales, og overdrager i den forbindelse ansvaret for dataindberetningen til indsamlingsvirksomheden. Den affaldsproducerende virksomhed vil dog fortsat være ansvarlig for datagrundlaget.

Virksomheden, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, skal efter anmodning kunne fremvise skriftlig dokumentation for, at affaldet er afleveret på et anlæg, der er registreret i Affaldsregistret under den relevante affaldsfraktion. Regler herom vil blive udstedt i medfør af den foreslåede § 46 a.

Med hjemmel i bestemmelsen kan der i bekendtgørelsesform fastsættes krav til udformningen af en

aftale mellem den affaldsproducerende virksomhed og indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald, herunder at aftalen skal være skriftlig. Hvis ikke kravene opfyldes, eller hvis indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald ikke er godkendt og registreret i Affaldsregistret, vil den affaldsproducerende virksomhed fortsat have ansvaret for håndtering af affaldet.

Tilsynet med, om indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald kun overtager ansvaret for kildesorterede fraktioner, varetages af de kommunale myndigheder i henhold lovens kapitel 9. Kommunalbestyrelserne fører allerede i dag tilsynet med de virksomheder, som ifølge forslaget vil blive godkendt som indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, f.eks. sorteringsanlæg. Det er således ikke intentionen at ændre det eksisterende tilsyn i forhold til f.eks. tilsynsfrekvens. Tilsynet med, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald overholder godkendelseskravene, det vil sige at virksomheden til en hver tid har én eller flere ansatte, som har opnået det obligatoriske bevis, føres af Miljøministeren. Det forventes, at ministerens beføjelser hertil delegeres til Miljøstyrelsen.

§ 44, stk. 5:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen skabes hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om at nægte at udstede eller tilbagekalde en godkendelse af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, jf. stk. 4, nr. 1. Afgørelseskompetencen forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

Bestemmelsen tænkes udnyttet til at supplere godkendelsesordningen med muligheden for at nægte at godkende eller tilbagekalde en godkendelse til at indsamle genanvendeligt erhvervsaffald. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.3. En afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene, om fristen herfor, og om at indbringelse vil have opsættende virkning.

Adgangen til at tilbagekalde en godkendelse tænkes f.eks. udnyttet, hvis indsamlingsvirksomheden gentagne gange bliver straffet for at overtage ansvaret for ikke-genanvendeligt erhvervsaffald, ikke at overholde gældende regler om eksport af affald eller at aflevere det genanvendelige erhvervsaffald til behandling på et forbrændingsanlæg.

§ 44, stk. 6:

Bestemmelsen er ny. Med bestemmelsen skabes hjemmel til, at ministeren i bekendtgørelsesform kan bestemme, at en eller få virksomheder på baggrund af en åben licitation midlertidigt skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. Med denne mulighed kan der i fremtiden være mulighed for at nedbringe investeringsrisikoen for en virksomhed, som har investeret i særlig miljøvenlig teknologi.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed for at udstede regler om håndteringen af affald efter den eksisterende hjemmel i lovens § 44. Denne adgang er i begrænset omfang udnyttet i affaldsbekendtgørelsens §§ 36 og 37 til at fastsætte krav om, at flere genanvendelige affaldsfraktioner skal anvises til genanvendelse og forbrændingsegne fraktioner skal anvises til forbrænding. Med forslaget tænkes hjemlen i § 44, stk. 1, bl.a. udnyttet, så ministeren får adgang til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere krav til den måde, hvorpå de relevante særlige miljøkritiske affaldsfraktioner skal behandles. Eksempler på behandlingskrav kan være, at der stilles krav om, at imprægneret træ og shredderaffald behandles, så energiindholdet i materialerne udnyttes og tungmetallerne opkoncentreres og håndteres separat.

Såfremt behandlingskravene ikke har den ønskede miljømæssige effekt tænkes denne hjemmel udmøntet ved at udbyde affaldsbehandlingen af en specifik affaldsfraktion i en begrænset periode ved at give sikkerhed for, at anlæg med lovende teknologier i en periode modtager tilstrækkelige affaldsmængder. I bestemmelsen er indsat en grænse på 6 år. Denne er fastsat under hensyn til på den ene side, at det

skal være muligt for andre anlæg med tilsvarende eller miljømæssigt bedre teknologier at komme ind på markedet, og på den anden side, at anlæg, som får tildelt eneretten, skal have en rimelig periode til at afskrive de nødvendige investeringer. Ved vurderingen af, hvilket eller hvilke anlæg, som skal tildeles eneretten, vil der blive lagt vægt på den miljø- og samfundsøkonomisk bedste og mest effektive behandlingsmetode samt de samfundsøkonomiske omkostninger herved. Der kan derimod ikke lægges vægt på, om anlægget fysisk er placeret i Danmark eller i f.eks. et af Danmarks nabolande.

Til nr. 32 (§ 45).

Den foreslåede nyaffatning af § 45 svarer til den gældende med en række ændringer og præciseringer.

§ 45, stk. 1:

Bestemmelsen svarer til den gældende med en præcisering af gældende ret, hvorefter kommunalbestyrelsens pligt til at forestå affaldshåndteringen med hensyn til affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter kan modificeres i medfør af bestemmelser i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Hermed tydeliggøres, at der for en række affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter allerede er fastsat andre ordninger, jf. bl.a. § 45 b, om fordelingen af kompetence mellem stat og kommune ved klassificering af skibe samt § 2 i affaldsbekendtgørelsen om restprodukter fra røggasrensning fra kraftvarmeværker, der anvender fossile brændstoffer.

Bestemmelsen vil endvidere være relevant for den foreslåede nye ordning for det genanvendelige erhvervsaffald, hvor der vil blive fastsat regler, som indebærer, at kommunalbestyrelsens forpligtelser vedrørende håndteringen af genanvendeligt erhvervsaffald indskrænkes og begrænses, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.4.

Derudover er tale om konsekvensændringer, som følge af forslaget under nr. 2 m.fl.

§ 45, stk. 2, nr. 1 og 2:

Bestemmelserne svarer til de gældende med visse konsekvensændringer, som følge af forslaget under nr. 2 m.fl.

§ 45, stk. 2, nr. 3:

Bestemmelsen er ny og indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at give virksomhederne adgang til genbrugspladser i kommunen mod betaling. Dette kan sikres enten ved adgang til kommunens egne genbrugspladser eller ved aftale med andre kommuner eller private.

Bestemmelsen forventes endvidere udnyttet til at fastsætte regler om, at udenlandske virksomheder, som ikke har fast adresse i Danmark, mod betaling kan få adgang til en valgfri kommunes genbrugspladser. Det er intentionen, at de enkelte kommuner mod betaling skal udlevere en form for dokumentation, der skal tjene som bevis for betaling for adgang til kommunens genbrugspladser for udenlandske håndværkere uden fast bopæl i Danmark. Se nærmere herom for så vidt angår betalingen i bemærkningerne til § 48, stk. 4. Udenlandske virksomheder, som arbejder som selvstændige og har adresse i Danmark, får adgang til genbrugspladserne i den kommune, hvor de har adresse.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere ministeren til at fastsætte regler, der begrænser adgangen til genbrugspladser. For farligt affald forventes indsat en mængdebegrænsning på 200 kg pr. år. Endvidere vil både husholdningers og virksomheders adgang generelt blive begrænset til køretøjer, der vejer op til 3500 kg. Køretøjet kan dog have påmonteret en trailer, som ikke tæller med i de 3500 kg.

Bestemmelsen indeholder desuden en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om kommunal-

bestyrelsens pligt til at gennemføre brugerundersøgelser. Bestemmelsen forventes udnyttet i forbindelse med fastsættelse af regler om den nye ordning for det genanvendelige erhvervsaffald. Se i øvrigt nr. 42 om betalingen herfor.

§ 45, stk. 3 og 4:

Bestemmelserne svarer til de gældende bestemmelser.

§ 45, stk. 5:

Bestemmelsen er ny og bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om kommunernes regulativer, herunder om deres form, indhold, offentliggørelse og indberetning. Bestemmelsen tænkes anvendt til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om paradigmer for de kommunale regulativer, herunder etablering af et understøttende digitalt system. Det er intentionen, at kommunalbestyrelserne skal anvende disse paradigmer ved udarbejdelse og opdatering af de kommunale affaldsregulativer.

Paradigmerne vil ikke indskrænke den enkelt kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen. De kommunale regulativer skal opbygges efter et paradigme med standardiserede formuleringer og tekster og obligatorisk brug af affaldsbekendtgørelsens definitioner og centrale begreber i den kommunale regulering. Der, hvor den nationale lovgivning giver frie hænder til kommunalbestyrelserne, skal der være mulighed for, at kommunalbestyrelserne selv formulerer reglerne. Det gælder især for husholdningsaffald.

Paradigmerne vil blive oprettet i et landsdækkende internetbaseret værktøj, som alle kommunalbestyrelser skal anvende til at udarbejde og opdatere de kommunale regulativer. Systemet åbner mulighed for at kommunalbestyrelserne kan sammenligne deres affaldsregulativer, idet alle kommunalbestyrelses regulativer gøres offentligt tilgængelige.

Paradigmerne skal dække de almindeligt forekommende affaldsfraktioner. I paradigmerne vil kommunalbestyrelserne desuden få mulighed for at indsætte tekst om anmeldepligt ved flytning af jord, som kommunalbestyrelserne udarbejder i medfør af jordforureningsloven. Her er således tale om et samspil mellem jordforureningslovens og miljøbeskyttelseslovens regler.

Genanvendeligt erhvervsaffald vil fremover ikke være omfattet af kommunalbestyrelsernes anvisnings- eller indsamlingspligt, da affaldsproducenterne med lovforslaget selv har ansvaret for håndtering af affaldet. Kommunerne vil dog fortsat have en indsamlingspligt for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald, der afleveres på genbrugspladserne. Beskrivelse af affaldsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald, bortset fra genanvendeligt erhvervsaffald afleveret på genbrugspladser, vil derfor ikke indgå i regulativet for erhvervsaffald men vil blive fastsat i bekendtgørelsesform.

§ 45, stk. 6:

Bestemmelsen svarer til det gældende stk. 5. Endvidere præciseres det, at benyttelsespligten efter § 45, stk. 3, ikke gælder for indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald.

§ 45, stk. 7:

Bestemmelsen svarer til den gældende stk. 6.

Det nuværende § 45, stk. 2, nr. 4, er indarbejdet i forslaget til § 46 a, jf. nr. 38, idet der er tale om en oplysning, anmelde og undersøgelsesregel.

Det nuværende § 45, stk. 7, vedrørende fritagelse for regler om indsamling af materialer og produkter til genanvendelse, bortset fra farligt affald, for visse virksomheder ophæves, da bestemmelsen ikke

længere er relevant ved generel indførelse af frit valg af genanvendelsesanlæg for alt genanvendeligt erhvervsaffald.

Til nr. 33 (§ 45 a).

I bestemmelsen foreslås ordet »dokumentation« tilføjet, således at også dokumentation kan kræves i en bestemt form. Se i øvrigt om krav til dokumentation i bemærkninger til nr. 38 (§ 46 a, stk. 2).

Til nr. 34 (§ 45 b).

I § 45 b ændres »ministeren« til »miljøministeren«.

Til nr. 35 (§ 45 c).

Bestemmelsen foreslås ophævet som en konsekvens af forslaget i nr. 38 (§ 46 a).

Til nr. 36 (§ 45 d).

Bestemmelsen er ny.

Med forslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om oprettelse af registre over virksomheder, der indsamler affald, affaldstransportører og anlæg, der behandler genanvendeligt erhvervsaffald, samt forhandlere og mæglere af affald, herunder regler om, at virksomheder, anlæg, transportører, forhandlere og mæglere har pligt til at tilmelde sig registret og til at videregive oplysninger til dette. Se hertil de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

Kommunalt ejede anlæg, som behandler genanvendeligt erhvervsaffald på markedsvilkår, skal også lade sig registrere. Samtidig skal de kommunale anlæg betale et gebyr, der skal dække det særlige økonomiske tilsyn. Se nærmere herom i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.1.4.

Tilsynet med, at affaldsproducenterne afleverer deres genanvendelige affald til en virksomhed, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald eller et genanvendelsesanlæg, der er optaget i registret, foretages af kommunalbestyrelserne i forbindelse med tilsynet med affaldsreglernes overholdelse generelt, dvs. det generelle tilsyn efter lovens kapitel 9. Miljøstyrelsen fører tilsyn med, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald er godkendte og optræder på Affaldsregistret.

Det er endvidere intentionen, at der, med hjemmel i den eksisterende § 88 i loven, i bekendtgørelsesform fastsættes gebyr til dækning af de fulde omkostninger ved etablering, drift, vedligeholdelse, administration af ovennævnte registre, herunder omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen samt tilsynet med overholdelse af reglerne om pligt til registrering mv. Hjemmel til at fastsætte gebyret forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Opgaven med at opkræve gebyret vil eventuelt blive varetaget af en anden statslig myndighed.

Det forventes, at gebyret for registrering skal erlægges som et beløb ved selve anmodningen om registreringen og derefter et årligt gebyr hos de registreringspligtige virksomheder og anlæg. Gebyret vil ikke blive differentieret efter f.eks. brugergrupper eller medgået tidsforbrug. For så vidt angår gebyret for godkendelse som indsamlingsvirksomhed er det tanken, at dette skal betales som et engangsgebyr i forbindelse med ansøgningen om godkendelse.

Til nr. 37 (§ 46).

Se bemærkninger til nr. 2 m.fl.

Til nr. 38 (§ 46 a).

Bestemmelsen er ny. Med forslaget til § 46 a, stk. 1, bemyndiges ministeren til at etablere et register over oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering.

Med forslaget til § 46 a, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om bl.a. pligt for alle relevante aktører på affaldsområdet til at anmelde, dokumentere og afgive oplysninger om affald. Det er intentionen, at bestemmelsen bl.a. udmøntes ved i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at affaldsbehandlingsanlæg, indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, importører, eksportører og virksomheder, som selv behandler eller eksporterer deres affald skal indberette data til Affaldsdatasystemet. Det er intentionen, at forbrændings- og deponeringsanlæg skal foretage indberetningen på vegne af affaldsproducenten. For så vidt angår det genanvendelige erhvervsaffald kan den godkendte og registrerede indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald foretage indberetningen på vegne af affaldsproducenten. Hvis ikke affaldsproducenten af genanvendeligt erhvervsaffald anvender en indsamlingsvirksomhed, er det genanvendelsesanlægget, der skal indberette på affaldsproducentens vegne.

De indberetningspligtige skal indberette mindst én gang om året, men systemet skal give mulighed for løbende indberetninger. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.3.

Med bestemmelsen indarbejdes bemyndigelsesbestemmelserne om oplysnings-, anmeldelses- og dokumentationskrav fra de gældende § 44, stk. 1, § 45, stk. 2, nr. 4, og § 45 c. Bestemmelserne i § 44, stk. 1, § 45 stk. 2, nr. 4, tilpasses og § 45 c ophæves samtidig hermed. Med indarbejdelsen tilsigtes ingen ændringer i de pågældende bestemmelsers indhold og anvendelsesområde, dog præciseres i bestemmelsens stk. 2, at der kan pålægges pligt til for egen regning at foretage undersøgelser af affald.

Bemyndigelsen tænkes endvidere udnyttet til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til fortsat at få oplysninger om affald fra borgere, virksomheder og grundejere i fornødent omfang herunder til brug for planlægning og tilsyn. Bemyndigelsen forventes endelig udnyttet til i forbindelse med forslaget »ny ansvarsfordeling for det genanvendelige erhvervsaffald«, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.3. til at fastsætte pligt for indsamlere af genanvendeligt affald til at dokumentere, at indsamlet affald er afleveret til registrerede genanvendelsesanlæg.

(§ 46 b)

Bestemmelsen er ny. Med bestemmelsens stk. 1, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunale anlæg, som den 26. februar 2009 har godkendt kapacitet til og behandler genanvendeligt affald indenfor rammerne af denne kapacitet fortsat kan behandle genanvendeligt erhvervsaffald uanset, at lovforslaget i øvrigt indebærer, at det ikke længere er en kommunal opgave at sikre behandling af det genanvendelige erhvervsaffald bortset fra affald afleveret på genbrugspladserne og affald fra kommunernes egne institutioner.

De kommunale genanvendelsesanlæg skal tilbyde ydelsen med at behandle genanvendeligt erhvervsaffald på markedsvilkår. Det vil sige, at der skal fastsættes en pris, der afspejler markedsprisen og ikke opkræves et gebyr baseret på hvile-i-sig-selv-princippet efter lovens § 48.

Med bestemmelsens stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte behandlingsanlæg, herunder vilkår om regnskabsmæssig adskillelse. Det forventes, at der i bekendtgørelsesform vil blive fastsat regler, der stiller krav om, at kommunalbestyrelserne sikrer en fuldstændig adskillelse af og selvstændige regnskaber for den del af anlæggets drift, der relaterer sig til genanvendeligt erhvervsaffald, som behandles på markedsvilkår, fra den del, der relaterer sig til kommunens gebyrfinansierede opgaver på affaldsområdet, som skal hvile-i-sig-selv. Der vil endvidere blive ført et opsøgende økonomisk tilsyn med, at der er sikret en fuldstændig regnskabsmæssig adskillelse af det genanvendelige erhvervsaffald fra de øvrige kommunale affaldsaktiviteter. Kommunalbestyrelserne skal på tilsynets foranledning til enhver tid kunne dokumentere denne regnskabsmæssige adskillelse, herunder ved oplysninger om regnskaber, regnskabsmateriale, andre forretningspapirer og elektronisk

lagrede data, som skønnes nødvendigt. De nærmere vilkår vil blive fastsat i bekendtgørelsesform og udarbejdet efter forhandling med Konkurrencestyrelsen.

Til nr. 39-41 (§ 47).

Med bestemmelsen ophæves § 47, stk. 1. Med indførelsen af det nye Affaldsdatasystem ville opgaven i § 47, stk. 1, 1. pkt. for kommunalbestyrelsen til at indsamle og registrere oplysninger reelt føre til dobbeltindberetningskrav. Kommunens behov for at kunne opnå data for det indeværende år, hvilket datasystemet ikke giver mulighed for, ved f.eks. tilsynsbesøg, vil blive imødekommet ved en udmøntning af § 46 a, stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om afgivelse af oplysninger.

Desuden foreslås »bortskaffelsen« ændret til »håndteringen« i § 47, stk. 2. Se hertil bemærkningerne til nr. 2 m.fl. Endelig præciseres det i § 47, stk. 2, at kommunalbestyrelsernes affaldsplaner ikke skal omfatte genanvendeligt erhvervsaffald, bortset fra affald leveret til genbrugspladser i kommunen og affald produceret af kommunale institutioner.

Til nr. 42 (§ 48).

§ 48, stk. 1:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med den nye formulering af § 48, stk. 1, forpligtes kommunalbestyrelserne til at gebyrfinansiere udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger. Se mere om affaldsordninger under pkt. 2.1.1.1. Endvidere skal kommunalbestyrelsen gebyrfinansiere udgifter til indsamling og registrering af oplysninger efter den nye § 46 a. I gebyrfastsættelsen skal indgå de udgifter, som miljøministeren opkræver hos kommunalbestyrelserne efter stk. 8. Det er således intentionen med bestemmelsen, at den almindelige, kommunale opgavevaretagelse på affaldsområdet skal gebyrfinansieres.

En undtagelse herfra er finansieringen af herreløst affald, som f.eks. affald fra rastepladser i kommunen. Indsamling, behandling og administration af herreløst affald vil fortsat kunne skattefinansieres.

En anden undtagelse er det kommunale tilsyn. Også kommunernes tilsyn efter kapitel 9 i miljøbeskyttelsesloven skal som hidtil skattefinansieres. For de virksomheder, som er omfattet af bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, vil kommunalbestyrelsen dog skulle finansiere udgifterne til tilsyn via gebyrer i overensstemmelse med reglerne i denne.

Som en konsekvens af det frie valg i den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald, må kommunalbestyrelserne ikke fastsætte gebyr for ordninger for genanvendeligt erhvervsaffald, som f.eks. papir, pap og glas, samt for genanvendeligt farligt affald, da genanvendeligt erhvervsaffald ikke længere vil være kommunalbestyrelsens ansvarsområde. Dog kan kommunalbestyrelsen fastsætte gebyr for at stille genbrugspladser til rådighed. Se nærmere om den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Forslaget til § 48, stk. 1, nr. 3 svarer til den gældende § 48, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med den nye bestemmelse i § 48, stk. 9, hvor ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere vilkår for kommunalbestyrelsernes adgang til at foretage henlæggelser til planlagte investeringer.

§ 48, stk. 2:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Det følger af lovens § 9 u, stk. 1 og 2, at indsamlingen af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer finansieres via betaling fra producenter og importører af denne type batterier og akkumulatorer. Indsamlingen heraf må således ikke finansieres via gebyrer fra borgerne.

§ 48, stk. 3:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelserne at fastsætte særskilte gebyrer for hver affaldsordning. Dette gælder dog ikke, hvis der i andre regler er fastsat anden finansieringsform. Ved affaldsordning forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald, uanset om disse er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovgivning som f.eks. jordforureningslovens § 50.

Kommunalbestyrelserne skal beregne særskilte gebyrer for alle de ordninger, som har særskilte konti i det kommunale budget- og regnskabssystem. Det kommunale budget og regnskabssystem opererer på affaldsområdet med følgende konti:

- fælles formål (administration),
- dagrenovation,
- papir, pap og glas,
- storskrald og haveaffald,
- farligt affald,
- genbrugspladser samt
- øvrige ordninger og anlæg.

Hensigten med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelserne skal kunne dokumentere gebyrstørrelsen for brugergrupper for hver enkelt af ordningerne. Ikke alle kommunalbestyrelser vil iværksætte affaldsordninger for alle de nævnte affaldsfraktioner, der er dækket af konti i budget og regnskabssystemet. I så fald skal der ikke beregnes gebyr herfor.

I de nuværende regler har kommunalbestyrelserne mulighed for at opkræve samlegebyrer. Denne mulighed er med bestemmelsen afskaffet. Det forventes at øge gennemsigtigheden i gebyrerne, således at det bliver enklere for brugeren at se, hvad der betales for, og tydeliggør, at hver enkelt ordning skal hvile i sig selv og ikke bare affaldsområdet under ét. Kommunalbestyrelserne må dog gerne opkræve gebyrerne samlet, men skal til enhver tid kunne udskille dem, og på anmodning udlevere beregningen af gebyret for hver ordning.

§ 48, stk. 4:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrerne, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte de overordnede rammer for kommunalbestyrelsernes fastsættelse og opkrævning af gebyrer. Det er intentionen at udmønte bestemmelsen i bekendtgørelsesform, hvor gebyrfastsættelsen for de enkelte affaldsordninger for henholdsvis husholdninger og virksomheder skal opgøres på baggrund af registreringer på de enkelte konti i det kommunale budget og regnskabssystem. Se nærmere herom i bemærkningerne til stk. 3.

Der forventes fastsat regler, hvorefter gebyret netop skal dække husholdningernes og virksomhedernes andel af de omkostninger, der er registreret på den tilsvarende konto i budget- og regnskabssystemet, således at krydssubsidiering undgås. Det er endvidere intentionen, at der dels vil gælde et princip om gennemsnitsgebyrer for f.eks. ordninger for papir, pap og glas, genbrugsplads og farligt affald og dels være mulighed for kommunalbestyrelserne at differentiere gebyrstørrelsen ved f.eks. dagrenovation efter containerstørrelse, tømningfrekvens og vægt. Det skal også være muligt for kommunalbestyrelserne at fastsætte forskrifter om den nærmere fordeling af omkostninger mellem forskellige typer af ejendomme, så f.eks. sommerhusejere betaler et mindre gebyr end øvrige boligejere til kommunalbestyrelsen.

For så vidt angår posteringerne på de enkelte konti i det kommunale budget og regnskabssystem er det intentionen, at administrationsgebyret skal dække planlægning og information, herunder udarbejdelse af

regulativer. Administrationsgebyret skal endvidere dække kommunalbestyrelsens udgifter i forbindelse med anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord. Gebyrerne for de øvrige ordninger kan både dække udgifter af administrativ karakter, som f.eks. udgifter til planlægning af den enkelte ordning og udbud af opgaveløsningen, og af driftmæssig karakter, som f.eks. udgifter til transportører og behandlingsanlæg.

Det er ikke intentionen at ændre på de grundlæggende principper for gebyrfastsættelse, som gælder i dag. Se hertil de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.3.1.

Udgangspunktet for gebyrbetalingen for at genbrugspladserne stilles til rådighed forventes at blive, at husholdninger og virksomheder skal betale gebyrer, der dækker de omkostninger på genbrugspladserne, som de hver især giver anledning til. Det er intentionen, at der i bekendtgørelsesform med hjemmel i forslaget til § 45, stk. 2, nr. 3, skal stilles krav om, at kommunalbestyrelsen skal gennemføre brugerundersøgelser hvert fjerde år med henblik på at fastslå fordelingen af genbrugspladsernes brugere på henholdsvis husholdninger og virksomheder, herunder de nedenfor definerede virksomhedsgrupper. Det er tanken, at brugerundersøgelserne skal danne grundlag for gebyrfastsættelsen. Hvis der ikke foreligger resultater af brugerundersøgelser kan kommunalbestyrelsen det første år efter, at de nye gebyrregler er trådt i kraft benytte en initial fordelingsnøgle, der henfører henholdsvis 15 % og 85 % af omkostningerne til genbrugspladsen til virksomheder henholdsvis husholdninger.

Den del af virksomhedernes gebyr, der dækker adgangen til genbrugspladser, skal differentieres efter nedenstående fordelingsnøgle, så de afspejler forskellene i, hvor meget de forskellige erhvervsgrupper benytter genbrugspladserne. Der tages udgangspunkt i gennemsnitlige omkostninger pr. virksomhed:

Øvrige virksomheder:	½
Håndværkere og anlægsgartnere (0-1 ansatte):	4
Håndværkere og anlægsgartnere (2-10 ansatte):	6
Håndværkere og anlægsgartnere (Over 10 ansatte):	8

Fordelingsnøglen benyttes, når de samlede omkostninger for genbrugspladsordningen for virksomhederne og antallet af virksomheder indenfor hver kategori i kommunen er opgjort. Ved beregningen af gebyrerne tages der udgangspunkt i en gennemsnitlig enhedsomkostning pr. virksomhed, der justeres i henhold til ovenstående fordelingsnøgle. Omkostningerne til det affald husholdningerne afleverer på genbrugspladserne indgår således ikke i denne beregning men opgøres særskilt.

Bestemmelsen tænkes endvidere udnyttet til at fastsætte regler om, at udenlandske virksomheder uden fast adresse i Danmark skal have mulighed for at aflevere affald på genbrugspladser i én kommune mod betaling af et forholdsmæssigt fastsat gebyr. Det er tanken, at kommunerne som bevis for betaling skal udlevere en form for dokumentation. Mindstebetalingen bliver beregnet for et kvartal og svarer til ¼ af det årlige gebyr for tilsvarende danske virksomheder. Kontrollen må forventes at være overskuelig, da de udenlandske virksomheder uden bopæl i Danmark må forventes at benytte køretøjer med udenlandske nummerplader. De nærmere regler herfor udarbejdes efter forhandling med de berørte parter.

Det er tanken, at der i bekendtgørelsesform skal fastsættes regler om, at kommunalbestyrelserne skal opgøre antallet af gebyrbetalende virksomheder ud fra CVR-registret. Udgangspunktet er, at alle virksomheder betaler affaldsgebyr. En undtagelse hertil er virksomheder, som overfor deres kommune kan dokumentere, at de eksporterer alt deres genanvendelige affald. For visse meget små virksomheder, som har adresse sammen med en husholdning, gælder det, at aktiviteten i virksomheden er så begrænset, at

der reelt ikke vil være en belastning af den/ de kommunale affaldsordninger, udover hvad der allerede er betalt fra husholdningen. Disse virksomheder vil derfor generelt blive fritaget for betaling af erhvervsaffaldsgebyr. Det drejer sig f.eks. om erhvervsdrivende fonde og om små virksomheder, der er beliggende sammen med en husstand og kun forventes at producere marginale mængder erhvervsaffald. På den baggrund er det tanken, at de udvalgte branchekoder i CVR-registret fritages for erhvervsaffaldsgebyr i alle kommuner. Yderligere vil virksomheder med en dokumenteret omsætning under 50.000 kroner efter ansøgning skulle fritages for gebyrbetaling for et år ad gangen for.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren yderligere til at fastsætte regler om dokumentation for kommunalbestyrelsens sammensætning af gebyret. Dette kan f.eks. blive relevant ved Statsforvaltningens behandling af gebyrsager fra kommunerne.

Det er intentionen i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen, på trods af kravet i stk. 3 om særskilte gebyrer, gerne må opkræve gebyret for samme bruger på samme regning. Gebyret vil da være sammensat af flere separat beregnede gebyrer. De enkelte gebyrer skal ikke nødvendigvis fremgå af opkrævningen, men skal dokumenteres på forlangende overfor enhver, som måtte ønske det oplyst.

§ 48, stk. 5:

Bestemmelsen er en videreførelse af det eksisterende stk. 3.

§ 48, stk. 6:

Bestemmelsen er en videreførelse af det eksisterende stk. 5, for så vidt angår husholdninger, hvorimod affaldsproducerende virksomheder bliver omfattet af det nye stk. 6. Der er ikke tiltænkt nogen ændring af måden, hvorpå kommunalbestyrelsen opkræver gebyr hos husholdninger.

§ 48, stk. 7:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen fastslås det, at gebyr for håndteringen af virksomheders affald skal opkræves hos den CVR-registrerede ejer af virksomheden. Hermed sikres i højere grad overensstemmelse med forureneren betaler princippet, idet gebyret for affaldsproducerende virksomheder skal opkræves hos virksomhedens ejer og ikke som tidligere hos ejer af ejendommen, hvor virksomheden er beliggende.

Ad § 48, stk. 8:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Lovforslaget indebærer, at en del af de opgaver, som kommunerne tidligere har finansieret via gebyrer opkrævet med hjemmel i § 48, flyttes til staten. Det er intentionen med bestemmelsen at sikre fuld finansiering af disse udgifter.

Med bestemmelsens stk. 1, bemyndiges ministeren til at opkræve kommunalbestyrelserne et gebyr til dækning af udgifter til drift og vedligeholdelse af nationale, digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af affaldsregulativer. Se hertil de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.3. og 2.2.2.3. Bestemmelsen tænkes udmøntet i bekendtgørelsesform, og adgangen til at opkræve gebyret forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Det er intentionen med bestemmelsen, at Miljøstyrelsen opkræver kommunalbestyrelserne for de ydelser, staten efter forslaget leverer til kommunalbestyrelsen i form af et Affaldsdatasystem og et regulativsystem. Gebyret vil skulle dække de fulde omkostninger til myndighedernes administration og vil være baseret på et skøn. For at sikre balance mellem omkostninger og det opkrævede beløb vil evt. afvigelser mellem omkostning og opkrævning i året blive korrigeret på næste års opkrævning. For kommunalbestyrelserne er gebyret en del af kommunernes samlede udgifter til affaldsordningerne, og de kan følgelig opkræve gebyret som en del af kommunernes affaldsgebyr, jf. stk. 1.

§ 48, stk. 9:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsens stk. 9 bemyndiges ministeren til at fastsætte de nærmere vilkår for kommunernes adgang til at foretage henlæggelser til planlagte investeringer. Det er intentionen, at der i bekendtgørelsesform skal fastsættes vilkår om, at henlæggelser til fremtidige investeringer kun kan finde sted, når kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om investeringer. Det er herunder tanken at fastsætte regler om, at der kan henlægges til planlagte investeringer til renovering, ombygning eller etablering af nye anlæg indenfor en rimelig tidshorisont. Det er således væsentligt, at kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser træffes på baggrund af en beslutning om en konkret og aktuel investering, et forventet etableringstidspunkt, et budget for investeringens omfang og deres finansiering. Det er endvidere intentionen at fastsætte regler om, at investeringen skal fremgå af den gældende affaldsplan.

Til nr. 44 (§§ 50 b og c).

De foreslåede bestemmelser er nye.

§ 50 c:

Den foreslåede § 50 c, stk. 1, fastslår, at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg skal udarbejde funktionsopdelte regnskaber. Kravet om regnskabsmæssig adskillelse har til formål at skabe økonomisk gennemsigtighed i anlæggenes økonomi. Affaldsforbrændingsanlæg er anlæg, der har affald som hovedbrændsel, og som er godkendt i henhold til varme- eller elforsyningsloven. Anlæg, der medforbrænder affald, er ikke omfattet.

Deponeringsanlæg er defineret i deponeringsbekendtgørelsen og omfatter både deponeringsanlæg til blandet affald, specialdepoter og fyldpladser. Det understreges, at der både skal udarbejdes regnskab for forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg, selvom de drives af samme ejer eller i samme selskab m.v.

I stk. 2 foreslås indført en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om den regnskabsmæssige adskillelse. Sådanne nærmere regler kan være nødvendige vedrørende fordelingen af udgifter til f.eks. administration, der er fælles for aktiviteter i samme enhed og for nærmere at afgrænse den del af aktiviteterne, som regnskabskravene er rettet imod.

Der foreslås endvidere en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes regnskaber skal aflægges i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

I stk. 3 foreslås indført en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af afskrivninger, opgørelse af åbningsbalance og værdiansættelse af anlæggenes aktiver. Bestemmelsen har til formål at sikre sammenlignelighed i de regnskabsdata, som anlæggene opgør.

§ 50 d:

Med forslaget indføres en årlig obligatorisk måling, sammenligning og offentliggørelse af forbrændings- og deponeringsanlæggenes effektivitet (benchmarking). Formålet med benchmarking er at sammenligne anlæggenes effektivitet og derved måle branchens samlede effektivitet.

De foreslåede regler indebærer, at anlæggene skal registrere og indberette oplysninger med henblik på benchmarking. Pligten til at indberette oplysningerne påhviler ejeren af det enkelte anlæg, uanset om indberetning f.eks. sker fælles for flere anlæg gennem en brancheorganisation eller lignende. Branchen gennemfører benchmarkingen efter de retningslinjer der er fastlagt og Miljøstyrelsen kontrollerer benchmarkingen og offentliggør resultaterne.

De nærmere regler om benchmarkingens gennemførelse vil være af teknisk karakter og kræve nærmere drøftelser mellem branchen og myndighederne. Det foreslås derfor i stk. 2, at miljøministeren bemyndi-

ges til at fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelsesform. Hjemlen skal dels udnyttes til at fastlægge hvilke parametre benchmarkingen skal omfatte, samt hvordan de udvalgte parametre skal måles, opgøres og tilvejebringes og fristen for indberetning.

Endvidere kan der være behov for at sikre ensartet indberetning, f.eks. ved krav om anvendelse af særlige skemaer. Det foreslås derfor af praktiske grunde, at Miljøstyrelsen kan beslutte indberetningens form.

Ved fastlæggelsen af de nærmere regler lægges vægt på, at der anvendes en simpel model for benchmarkingen, der baseres på erfaringerne fra branchen og samtidig indeholder den relevante overordnede information om anlæggene.

Der skal foretages benchmarking fra 2010. Det betyder, at data for 2010 skal indberettes primo 2011, således at de første resultater af benchmarkingen vil foreligge i 2011.

Til nr. 48 (§ 55 a og b).

Bestemmelserne foreslås ophævet. Baggrunden herfor er, at mineraloliebranchen siden 2000 frivilligt har påtaget sig at indsamle og finansiere oparbejdningen af spildolie. Der er således ikke behov for en bestemmelse som fastslår Miljøministerens adgang til at yde tilskud til behandlingen af spildolie, der er indsamlet i Danmark.

Til nr. 49 (§ 56, stk. 3).

Forslaget er en konsekvensrettelse af ophævelsen af §§ 55 a og b. Se nærmere hertil nr. 48.

Til nr. 51 (§ 86).

Med forslaget til § 86 skabes der hjemmel til, at tilsynsmyndigheden i kontroløjemed, eller ved udførelsen af andre opgaver efter loven, kan indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Der kan herunder ske sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, til kontrolformål.

Tilsynsmyndigheden har efter de gældende regler i forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger mulighed for at indhente oplysninger i kontroløjemed i enkeltstående tilfælde. Derimod har myndigheden ikke uden udtrykkelig lovhjemmel mulighed for at foretage en systematisk sammenstilling og samkøring af de oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder, med de oplysninger, der findes i myndighedernes egne IT-systemer.

Der er således med forslaget tale om en udvidelse af den bestående adgang til indhentning og behandling af oplysninger, som findes hos andre offentlige myndigheder. Baggrunden for forslaget er et ønske om at udvide og forbedre mulighederne for kontrol med overholdelse af reglerne. Der er kontrolmæssigt behov for gennem sammenstilling og samkøring af oplysninger at kunne se sammenhænge og mønstre, som ellers ikke ville være synlige. Selvom kommunerne ved det konkrete tilsyn har mulighed for at indhente oplysninger fra f.eks. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ifølge reglerne i forvaltningsloven, er det hensigtsmæssigt med en bredere hjemmel til at anvende disse registeroplysninger.

Ved at opnå hjemmel til at samkøre oplysninger, indhentet hos andre myndigheder, kan kommunerne langt bedre målrette deres tilsyn, f.eks. i form af en systematisk samkøring af oplysninger fra det nye Affaldsdatasystem med Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registret). En sådan samkøring kan gøre det muligt at udpege virksomheder, hvor f.eks. affaldsproduktionen ikke svarer til typen af virksomhed. Det kan f.eks. være en virksomhed, som anvender kemikalier i deres produktion, hvor kommunen i Affaldsdatasystemet kan se, at virksomheden ikke inden for det sidste år, har afleveret farligt affald til behandling på et modtageanlæg for farligt affald. Herved kan udpeges virksomheder, hvor der er behov for et tilsynsbesøg.

Det forudsættes, at administrationen tilrettelægges således, at de virksomheder, der berøres af en kontrolordning, i almindelighed gøres opmærksom på myndighedens adgang til at foretage samkøring i kontroløjemed, inden kontrollen iværksættes. Det forudsættes endvidere, at en myndighed, som ønsker at foretage samkøring i kontroløjemed, alene lader dette tage sigte på fremtidige forhold, således at samkøringen så vidt muligt kun finder sted, hvis de personer, der omfattes af kontrollen, har fået meddelelse om kontrolordningen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden. Myndighederne vil i forbindelse med administration af den foreslåede bestemmelse skulle iagttage de procedurer omkring samkøring og sammenstilling af personoplysninger, der følger af lov om behandling af personoplysninger. I den forbindelse vil myndighederne bl.a. skulle anmelde behandlingen til Datatilsynet, ligesom tilsynets udtalelse skal indhentes, forinden behandlingen iværksættes. Yderligere skal reglerne om datasikkerhed og reglerne i sikkerhedsbekendtgørelsen iagttages. Efter disse regler må alene autoriserede personer, have adgang til de personoplysninger, der behandles, og der må alene gives adgang til oplysninger, som er omfattet af den kontrollerende myndigheds sagsområde.

Til nr. 52-56 (§ 110, stk. 1 og 3).

Der indsættes straffehjemmel, således at overtrædelser af regler udstedt i medfør af § 45, stk. 5 og 7 om paradigmer for regulativer og pligt til at benytte tilbagetagningsordninger og 45 d, om oprettelse af registre, om pligt til at tilmelde sig registre og om pligt til at indgive oplysninger til registre kan straffes efter lovens almindelige bestemmelser herom. Desuden indsættes straffehjemmel, således at overtrædelser af regler udstedt i medfør af § 46 a, stk. 2 om anmeldelses- dokumentations- og oplysningspligter, § 46 b om kommunale genanvendelsesanlæg og §§ 50 c og d om benchmarking og funktionsopdelte regnskaber kan straffes efter lovens almindelige bestemmelser herom

Til §§ 2 og 3

Med forslaget foretages konsekvensrettelser, som ved en fejl ikke var medtaget i lov nr. 509 af 17. juni 2008, hvor lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) blev ophævet pr. 1. januar 2009.

Til § 4

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2009, dog træder de direkte bestemmelser i § 47, stk. 2, § 48, § 50 c, stk. 1 og § 50 d, stk. 1, først i kraft 1. januar 2010. Bestemmelserne i § 9 u, stk. 2, 1. pkt., § 9 u, stk. 3 og 4 og § 9 ø, stk. 3, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Bestemmelserne vedrørende miljøministerens bemyndigelse til at uddelegere kompetencen til at opkræve betalingen nævnt i § 9 u, stk. 2, udmøntes i bekendtgørelse nr. 1217 af 16. december 2008 om batterier, snarest efter lovens vedtagelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1757 af 22. december
2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 172 af
12. marts 2008, § 1 i lov nr. 173 af 12.
marts 2008, § 1 i lov nr. 507 af 17. juni
2008, § 10 i lov nr. 508 af 17. juni 2008
og § 1 i lov nr. 509 af 17. juni 2008, § 27
i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2
i lov nr. 97 af 10. februar 2009, foretages
følgende ændringer:

1.Fodnote 1 til lovens titel affattes såle-
des:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets forordning 807/2003/EF af 14. april 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 122, side 36), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som senest ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets di

beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24), direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106) og dele af Europa-Parlamen-

om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24), direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

tets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56). og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 nr. L 266, side 1).

2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 nr. L 266, side 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EU-Tidende 2008 nr. L 312, side 3).

§ 1.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes særligt

- 1) at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt vibrations- og støjulemper,
- 2) at tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker,
- 3) at begrænse anvendelse og spild af råstoffer og andre ressourcer,
- 4) at fremme anvendelse af renere teknologi og
- 5) at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse.

§ 51. Miljøministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse fastsætte regler om eller bestemme, at...

Stk. 5. Ministeren kan som led i overvågningen af og med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse

§ 2. Loven omfatter

- 1) al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for mil-

2. I § 1, stk. 2, nr. 5, og § 51, stk. 1 og 4, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering«.

jø og sundhed, eller ved frembringelse af affald kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund,

2) rystelser og støj,

3) produkter eller varer, som i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse, transport eller bortskaffelse kan medføre forurening,

4) transportmidler og andre mobile anlæg, som kan medføre forurening, og

5) dyrehold, skadedyr og andre forhold, som kan medføre hygiejniske problemer eller væsentlige ulemper for omgivelserne.

§ 4.

Stk. 2. Ved valg af stedet skal der tages hensyn til områdets beskaffenhed, herunder den nuværende og planlagte fremtidige udnyttelse, samt til mulighederne for hensigtsmæssig bortskaffelse af spildevand og affald.

§ 5.

Stk. 2. Der skal herunder lægges vægt på, at varen eller produktet har en sådan sammensætning og udformning, at varen eller produktet

1) sikres den længst mulige levetid,

2) i videst muligt omfang lader sig genanvende og

3) ved den endelige bortskaffelse som affald ikke giver anledning til forurening eller anden miljøbelastning.

Stk. 3. Den, der anvender eller forbruger varer eller produkter, skal ved anskaffelsen og ved bortskaffelsen af varen eller produktet medvirke til at fremme genanvendelsen og begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelsen.

§ 7.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om,

1) at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg skal have den hertil for-

3. I § 2, stk. 1, nr. 3, ændres »eller bortskaffelse« til: »eller ved den senere håndtering som affald«.

4. I § 4, stk. 2, ændres »bortskaffelse af spildevand og affald« til: »bortskaffelse af spildevand og håndtering af affald«.

5. I § 5, stk. 2, nr. 2, ændres »genanvendelse« til: »genbruge eller genanvende«.

6. I § 5, stk. 2, nr. 3, ændres »bortskaffelse« til: »behandling«.

7. I § 5, stk. 3, ændres »bortskaffelsen« til: »affaldshåndteringen« og »affaldsbortskaffelsen« til: »affaldshåndteringen«.

nødne tekniske viden og eventuelt bevis herfor,

2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset og

3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer.

8. § 7, stk. 3, nr. 2 og 3, affattes således:

»2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset,

3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer, og«

9. I § 7, stk. 3, indsættes som nr. 4:

»4) at der i virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal være mindst en person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om krav om undervisning og om opnåelse af bevis.«

§ 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om pante- og rabatordninger for bestemte produkter, der medfører en særlig miljøbelastning ved bortskaffelsen, samt for bestemte emballagetyper.

Stk. 2. Til gennemførelse af de i stk. 1 og 2 nævnte panteordninger kan ministeren fastsætte regler om:

1) pantets eller rabattens størrelse,

2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenter, importørers og forhandlers m.v. pligt til at mærke produkterne m.v. forud for markedsføring, udlevering eller salg,

3) pligt for producenter, importører og forhandlere m.v. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkter-

10. I § 9, stk. 1, ændres »pante-« til: »pant-«.

11. I § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, ændres »bortskaffelsen« til: »håndteringen som affald«.

12. I § 9, stk. 2, ændres »panteordninger« til: »pantordninger«.

ne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videresalg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter m.v. samt refundere pant for disse ved returnering, og

4) pligt for forhandlere m.v., producenter og importører til at give myndighederne enhver oplysning, eventuelt i en bestemt form, og få rigtigheden af oplysningerne bekræftet af revisor til brug for administrationen og kontrollen af pant- og returordningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at administrationen og kontrollen med de i stk. 1 og 2 nævnte ordninger helt eller delvist skal overlades til forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller til disses organisationer, foreninger eller selskaber, når der ved en sådan ordning kan sikres en effektiv og miljømæssigt betryggende indsamling med henblik på genbrug, genanvendelse eller bortskaffelse. Ministeren kan i den forbindelse bestemme, at ét selskab m.v. skal have eneret til at forestå administrationen og kontrollen af ordningen. Ved et selskab m.v. forstås i denne sammenhæng én eller flere forhandlere m.v., producenter eller importører af de pågældende produkter, varer eller emballager eller disses organisationer, foreninger eller selskaber, der har fået overladt at forestå administrationen eller kontrollen af ordningen.

§ 10. Med henblik på at begrænse den samlede forurening, herunder frembringelse af affald, kan miljøministeren fastsætte bindende mål for nedbringelse af anvendelsen, udledningen eller bortskaffelsen af nærmere bestemte produkter, stoffer eller materialer.

§ 9 a. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om driften, administrationen og

13. I § 9, stk. 3, ændres », genanvendelse eller bortskaffelse« til: »eller affaldsbehandling«.

kontrollen med pant- og returordninger, der er henlagt til et selskab m.v. i henhold til § 9, stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om

1) selskabets aktiviteter og godkendelse af visse af selskabets dispositioner, herunder selskabets pligt til ikke at drive anden virksomhed,

2) selskabets betaling af indbetalt pant og anvendelse af gebyrindtægter i overensstemmelse med skyldige økonomiske hensyn, herunder selskabets afholdelse af administrationsudgifter og forvaltning af gebyrindtægter,

3) selskabets udarbejdelse af resultatopgørelser for gebyrområder,

4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab, beretning samt revision, revisors kontrol af selskabet og revisors oplysningspligt til myndighederne i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,

5) selskabets opbevaring af materiale vedrørende registrerede tilmeldinger til pant- og returordningen i indtil fem år efter ophør af det enkelte tilmeldingsforhold,

6) selskabets tilvejebringelse og videregivelse af oplysninger og dokumentation af enhver art om pant- og retursystemet og administrationen heraf samt selskabets forhold i øvrigt til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og selskabet,

7) selskabets opfyldelse af miljømæssige målsætninger, indsamling og håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter og emballager og selskabets iværksættelse af informationskampagner,

8) selskabets pligt til at udbyde selskabets indkøb af varer og tjenesteydelser,

9) selskabets overvågning af ordningen, herunder indsamling og bearbejdning af data fra producenter, importører og forhandlere m.v.,

14. I § 9 a, stk. 1, nr. 7, og § 9 b, nr. 2, udgår »indsamling og«.

15. I § 9 a, stk. 1, nr. 7, og § 9 b, nr. 2, indsættes efter »emballager«: »som affald«.

10) selskabets pligt til ved enerettens ophør at udlevere materiale, herunder registre over tilmeldinger, dokumenter og korrespondance vedrørende tilmeldingsforhold, samt datamateriale, der er indgået i fastsættelsen af gebyrer m.v., hvis ministeren skønner, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem, og

11) selskabets dispositioner over midler, der før tildelingen af rettigheder til selskabet efter regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, er opsparet i selskabet.

§ 9 b. Undlader bestyrelsen, direktionen eller tilsvarende ledelsesorgan i et selskab m.v., der har fået overladt administrationen af en pant- og returordning i henhold til § 9, stk. 3, i rette tid efter de regler, ministeren har fastsat efter loven,

1) at meddele eller tilvejebringe oplysninger og dokumentation af enhver art om administrationen af pant- og retursystemet og selskabets forhold i øvrigt, herunder regnskaber og resultatopgørelser, til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og fastsættelse af pant og gebyrer, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 3 og 6,

2) at iværksætte indsamling og håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter eller emballager eller informationskampagner, m.v., jf. § 9 a, stk. 1, nr. 7,

3) at udbyde selskabets indkøb af varer eller tjenesteydelser, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 8,

4) at foretage overvågning af ordningen, herunder indsamle og bearbejde data fra producenter, importører og forhandlere m.v., jf. § 9 a, stk. 1, nr. 9,

5) at udbetale pant, godtgørelse eller tilskud, jf. § 9 a, stk. 1, nr. 2, og § 55 c, eller

6) at efterleve miljøministerens afgørelser i klagesager, jf. § 9 f,

7) kan miljøministeren, efter at forholdet er indskærpet over for selskabet m.v., og

en af ministeren fastsat frist er udløbet, som tvangsmiddel pålægge den eller de ansvarlige herfor ugentlige eller månedlige bøder, der tillægges udpantningsret.

§ 9 h. Miljøministeren kan med henblik på at fremme genanvendelse og renere teknologi og med henblik på at begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse fastsætte regler om, at bestemte materialer, produkter eller varer, herunder emballage, efter endt brug skal foranstaltes tilbagetaget af den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør, samt at den for markedsføringen ansvarlige producent eller importør forpligtes til for egen regning at foranstalte det tilbagetagne genanvendt eller særligt håndteret.

§ 9 l.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af elektriske og elektroniske produkter.

§ 9 n.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 z, stk. 1, er overdraget til andre.

§ 9 u.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer. Udgiften til indsamlingen udgør 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og ak-

16. I § 9 h, stk. 1, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering«, og »genanvendt eller særskilt håndteret« ændres til: »genbrugt, genanvendt eller på anden måde særskilt håndteret«.

17. I § 9 l, stk. 4, indsættes efter »særskilt håndtering af«: »affald af«.

18. I § 9 n, stk. 3, ændres »genvundet eller nyttiggjort« til: »genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald«.

19. I § 9 u, stk. 2, 1. pkt., affattes således:
»Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og

kumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 2, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.

§ 9 x. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de po-

udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling«.

20. I § 9 u, stk. 2, 2. pkt., udgår »til indsamlingen«.

21. I § 9 u indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævningen af betalingen efter stk. 2, herunder regler om registrering, betalingsperioden, tilbagebetaling, renter og klage mv., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Stk. 4. Hvis der i medfør af § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

22. I § 9 x, stk. 1, ændres »genvindingsordninger« til: »genanvendelsesordninger«, og »genvindingen af batterier og akkumulatorer« ændres til: »genan-

tentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genvindingsordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genvindingen af batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

§ 9 y. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er overdraget til andre.

§ 9 ø.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til ministeren.

vendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer«

23. I § 9 x, stk. 4, ændres »genvinding« til: »genanvendelse«.

24. I § 9 y, stk. 1, ændres »genvundet eller nyttiggjort« til: »genanvendt eller på anden måde nyttiggjort«.

25. § 9 ø, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende

virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.«

§ 10.

Stk. 4. Er der efter stk. 2 indgået aftale med virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, som anvender, udleder eller bortskaffer en væsentlig del af de pågældende produkter, stoffer eller materialer, kan ministeren fastsætte tilsvarende krav om begrænsning af anvendelse, udledning eller bortskaffelse af disse produkter, stoffer eller materialer for virksomheder, som ikke er omfattet af aftalen.

§ 13 a. Miljøministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) tilladelser kan meddeles efter § 19, stk. 1 og 2, § 27, stk. 2, og § 28,
- 2) godkendelser kan meddeles efter § 33, stk. 1, §§ 38 og 39,
- 3) tilladelser, dispensationer, anmeldelser m.v. efter regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, § 19, stk. 5, og § 27, stk. 3, kan meddeles eller behandles,
- 4) etablering eller udvidelse af en miljøzone kan finde sted i medfør af § 14 a og
- 5) planlægning af bortskaffelsen af affaldet i kommunen kan ske i medfør af § 47, stk. 2.

§ 39 a. Listevirksomheder, der

- 1) udvinder metaller af kabler,
- 2) foretager skylning eller rengøring af tromler til opbevaring af kemikalier eller kemikalieaffald,
- 3) driver ophugningsanlæg, herunder bilophugning,
- 4) udtager hårde mekaniske genstande el.lign. af f.eks. apparater, maskiner, motorer mv. med henblik på videresalg eller
- 5) foretager mekanisk fragmentering af metalaffald,

26. I § 10, stk. 4, ændres »bortskaffer« til: »håndterer som affald« og »bortskaffelse« ændres til: »håndtering som affald«.

27. I § 13 a, nr. 5, ændres »bortskaffelsen« til: »håndteringen«.

skal etablere sikkerhedsstillelse over for godkendelsesmyndigheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til videretransport og destruktion eller deponering af affaldet ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.

§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, behandler eller bortskaffer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.

§ 44. Miljøministeren kan fastsætte regler om bortskaffelse af affald, herunder om anmeldelse, sortering, opbevaring, indsamling, transport, behandling, oparbejdning af affald og pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsevirsomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder nærmere bestemte affaldstyper eller affaldsfraktioner, for egen regning skal etablere miljø- eller kvalitetsstyringssystem certificeret af en akkrediteret virksomhed.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at enhver indsamlingsvirksomhed, forhandler eller mægler, som handler eller formidler handler med affald over grænserne, for egen regning skal etablere et miljøstyringssystem certificeret af et akkrediteret certificeringsorgan eller verificeret af en akkrediteret miljøverifikator. Alternativt kan de lade sig inspicere af et akkrediteret inspektionsorgan.

28. I § 39 a, stk. 1, ændres »deponering af« til: »anden håndtering af«.

29. § 43 affattes således:

»§ 43. Enhver, der frembringer, opbevarer, sorterer eller håndterer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold eller sker forurening af luft, vand eller jord.«

30. I § 44, stk. 1, ændres »bortskaffelse af affald, herunder om anmeldelse, sortering, opbevaring, indsamling, transport, behandling, oparbejdning af affald« til: »klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt«.

31. I § 44 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om

1) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og om hvordan ansøgningen skal ske, og

2) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder om overdragelsesaftalens udformning og indhold.

Stk. 5. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning.

Stk. 6. Miljøministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil seks år ad gangen.«

32. § 45 affattes således:

»§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om

- 1) kommunalbestyrelsens pligt til at anvise behandlingsmuligheder for affald,
- 2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald,
- 3) kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladser i kommunen, herunder pligten til at begrænse denne

§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår bortskaffelsen af affald, jf. dog § 45 d.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om

- 1) kommunalbestyrelsens pligt til at anvise bortskaffelsesmuligheder for affald,
- 2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og bortskaffelse af affald, herunder til genanvendelse af materialer og produkter,
- 3) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte anviste bortskaffelsesmuligheder eller affaldsordninger og

4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at indgive anmeldelse af og afgive oplysninger om affald samt foretage undersøgelser af affald.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om affaldsordningernes omfang og tilrettelæggelse m.v.

Stk. 4. Når en indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald eller eventuelt genanvendelige materiale kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Stk. 5. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 5.

Stk. 7. I regler, der vedrører indsamling af materialer og produkter til genanvendelse, bortset fra olie- og kemikalieaffald, skal det bestemmes,

1) at kommunalbestyrelsen skal fritage en virksomhed fra pligten til at benytte en kommunal indsamlingsordning, såfremt virksomheden godtgør, at den senest samtidig med den kommunale indsamlingsordnings iværksættelse har indgået aftale om, at affaldstyper, der er omfattet af indsamlingsordningen, afleveres til anden side til genanvendelse, og

2) at virksomheder etableret efter iværksættelse af en kommunal indsamlingsordning ved etableringen er berettiget til at blive fritaget for benyttelse af den kommunale indsamlingsordning, såfremt virksomheden godtgør, at den har indgået aftale om, at affaldstyper, der er omfattet

adgang, og foretage brugerundersøgelser og

4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger.

Stk. 3. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ forskrifter om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om regulativer omfattet af stk. 4. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om udformning, indhold, indberetning og offentliggørelse af regulativer, samt om indberetnings form.

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er endvidere uanset stk. 3, berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6.«

af indsamlingsordningen, afleveres til anden side til genanvendelse.

§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer og produkter til genanvendelse, til offentlige myndigheder efter dette kapitel skal ske i en bestemt form.

§ 45 b. Ministeren kan fastsætte regler om

- 1) fordeling af kompetencen mellem stat og kommunalbestyrelser i forbindelse med klassificering af skibe som affald,
- 2) statens og kommunalbestyrelsernes behandling af sager om klassificering af skibe som affald, herunder myndighedernes indbyrdes koordination,
- 3) pligt for købere, sælgere og eksportører af skibe til at underrette den kompetente kommunalbestyrelse om salg, anden overdragelse eller påtænkt eksport af et skib beliggende i en dansk havn, og
- 4) at skibe med destination uden for EU/EØS ikke må eksporteres, førend der er truffet afgørelse om, hvorvidt skibet må anses som affald efter den til hver tid gældende bekendtgørelse om affald.

§ 45 c. Ministeren kan fastsætte regler om krav til dokumentation, herunder regler om oplysningspligt for ejere, købere, sælgere og eksportører i forbindelse med behandlingen af sager om klassificering af affald.

33. I § 45 a indsættes efter »at«: »dokumentation,«.

34. I § 45 b ændres »Ministeren« til: »Miljøministeren«.

35. § 45 c ophæves.

38. Efter § 46 indsættes:

»**§ 46 a.** Miljøministeren fastsætter regler om etablering af et register over oplysninger om eksisterende affaldsmængder samt om affaldets håndtering.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysninger om affald, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres

og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at indsamle og registrere oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2.

§ 46 b. Miljøministeren fastsætter regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af genanvendeligt affald og godkendt og sat i drift inden den 26. februar 2009, fortsat kan behandle genanvendeligt erhvervsaffald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte anlæg, herunder vilkår om regnskabsmæssig adskillelse.«

§ 47. Kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer oplysninger om eksisterende affaldsmængder fordelt på type og materialer samt om affaldets behandling og bortskaffelse. Kommunalbestyrelsen indsamler og registrerer ligeledes oplysninger om eksisterende og planlagte affaldsanlæg, herunder behandlings- og deponeringsanlæg. Oplysningerne fremsendes til Miljøstyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelsen af affaldet i kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler for indholdet af de kommunale affaldsplaner, tidsfrister og procedurer i forbindelse med tilvejebringelsen samt om revision af planerne. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke oplysninger kommunerne skal fremsende til Miljøstyrelsen.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den i stk. 2 nævnte

39. § 47, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 1-3.

40. I § 47, stk. 2, der bliver stk. 1, ændres »bortskaffelsen af affaldet« til: »håndteringen af affald«

41. I § 47, stk. 2, der bliver stk. 1, indsættes efter »kommunen«: », dog ikke for genanvendeligt erhvervsaffald, bortset fra affald, der afleveres på genbrugspladser i kommunen og affald produceret af kommunale virksomheder og institutioner«.

plan, herunder fastsætte regler om eller bestemme, at planen i stk. 2 skal erstattes af en fælleskommunal plan.

§ 48. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til

- 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, herunder anvisningsordninger, samt til sortering, indsamling af affald m.v. og til etablering og drift af virksomheder og anlæg for oparbejdning af affald og affaldsbortskaffelse, jf. dog § 50 a,

- 2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 47, og

- 3) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog § 50 a.

Stk. 2. Der kan opkræves et samlet gebyr for de ordninger m.v., som kommunalbestyrelsen har iværksat.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og 2 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Miljøministeren kan udarbejde standardbetalingsvedtægter.

Stk. 5. Gebyrer efter stk. 1 og 2 påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen, og beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter. For beløbene er der udpantningsret.

42. § 48 affattes således:

»**§ 48.** Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter, herunder udgifter efter stk. 8, til

- 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,

- 2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og

- 3) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 9 og § 50 a.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår husholdninger opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Beløbene har samme fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter.

Stk. 7. Gebyrer efter stk. 1 skal for så vidt angår virksomheder opkræves hos den i CVR-registret registrerede ejer af virksomheden.

Stk. 8. Miljøministeren opkræver et gebyr hos kommunalbestyrelsen til dæk-

ning af udgifter til drift, vedligeholdelse og administration af nationale digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelse af affaldsregulativer.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 3, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.«

§ 49. Miljøministeren kan træffe bestemmelse om kommunalbestyrelsernes pligt til at oprette, udvide deltagerkredsen af eller tilslutte sig kommunale fællesskaber for affaldsbortskaffelse, herunder genanvendelsesvirksomheder.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse om, at kommunale fællesskaber for affaldsbortskaffelse skal modtage affald fra kommunalbestyrelser, som ikke deltager i fællesskabet, samt om, at kommunalbestyrelserne stiller arealer til rådighed for fælleskommunale virksomheder for affaldsbortskaffelse.

§ 54 d. Der kan gives tilskud til affaldsprojekter, der har til formål at begrænse problemerne i forbindelse med affaldsbortskaffelse. Tilskud kan gives til udrednings- og udviklingsprojekter samt til formidlings- og informationsprojekter.

43. I § 49, stk. 1 og 2, og § 54 d, stk. 1, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering«.

44. Efter § 50 b indsættes:

»Regnskaber for og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

§ 50 c. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber for anlæggene. Hvis ejeren foruden affaldsforbrændings- eller deponeringsvirksomhed driver andre aktiviteter, skal ejeren aflægge sær-

skilte regnskaber for henholdsvis affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteten.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om regnskabsføring og budgettering for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæggenes aktiviteter, herunder at der skal udarbejdes årsrapporter for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg, som revideres og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger, om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter og om opgørelse af åbningsbalance, herunder værdiansættelsen af anlæggenes aktiver.

§ 50 d. Forbrændings- og deponeringsanlæg skal årligt benchmarkes på baggrund af oplysninger om anlæggets miljø-, service-, driftsforhold og økonomiske forhold.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om benchmarkingens indhold og udformning herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, om opgørelses- og målemetoder, og om pligt for ejere af forbrændings- og deponeringsanlæg til at afgive oplysninger samt frister for indberetning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om indhentning af oplysninger til brug for benchmarking.

Stk. 3. Miljøministeren kan beslutte, at indberetning skal ske ved brug af særlige skemaer eller formularer.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af benchmarking.«

§ 53. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldsbortskaffelse eller et selskab mv.

45. I § 53, stk. 1, ændres »affaldsbortskaffelse« til: »affaldshåndtering« og »varens bortskaffelse« til: »håndtering af materialet, produktet eller varen som affald«.

som nævnt i § 9, stk. 3, til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med materialets, produktets eller varens bortskaffelse. Hvis gebyret indbetales til et selskab mv., jf. stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om, at gebyret fastsættes af selskabet mv. Gebyrer, der er fastsat af et privat selskab mv., skal godkendes af ministeren.

§ 53 a. Miljøministeren kan for at sikre en effektiv bortskaffelse af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, anvende de i § 53, stk. 1, nævnte gebyrer til tilskud til indsamling og bortskaffelse af affald hidrørende fra materialer, produkter eller varer, herunder emballage, og til dækning af udgifter til administration af disse gebyrer og tilskud, herunder kontrol, information, evaluering mv. samt udgifter, der er afholdt efter regler udstedt efter § 55 c. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anvendelse af gebyr, der efter § 53, stk. 1, skal betales til private organisationer, selskaber el. lign.

§ 53 b. Enhver, der frembringer eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder eller forbrænder, materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal efter anmodning meddele Miljøministeriet enhver oplysning, der er af væsentlig betydning for administrationen af § 53 a.

§ 55 a. Miljøministeren kan for at sikre et effektivt indsamlingssystem yde tilskud til bortskaffelse af spildolie, der er indsamlet her i landet, når spildolien afgiftsberigtiges efter lov om afgift af mineralolieprodukter mv. og lov om kulstoffafgift af visse energiprodukter og bortskaffes som brændsel i anlæg, der producerer og afsætter fjernvarme. Det er en betingelse for ydelse af tilskud, at bortskaffelsen, herunder indsamling, forarbejdning og forbrænding, af spildolien

46. I § 53 a, stk. 1, ændres »bortskaffelse« til: »håndtering«.

47. I § 53 b ændres »eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder eller forbrænder,« til: », indsamler, forarbejder eller håndterer som affald«.

48. §§ 55 a og b ophæves.

sker i overensstemmelse med denne lov og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. For beløb, der skal betales tilbage efter § 56, stk. 3, hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Der er udpantningsret for beløbene.

§ 55 b. Enhver, der frembringer eller bortskaffer, herunder indsamler, forarbejder og forbrænder, spildolie, skal efter anmodning meddele ministeren enhver oplysning, der er af væsentlig betydning for administrationen af § 55 a.

§ 56.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud efter § 53 a, § 55 a og § 55 c, herunder om behandling af ansøgninger, ansøgningers form og indhold, tidsfrister, vilkår for ydelse af tilskud, udbetaling af tilskud, bortfald af afgivne tilsagn, tilbagebetaling af tilskud og renter heraf, patentrettigheder, regnskaber, revision samt tilsyn og kontrol mv. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at ansøgere efter § 53 a, § 55 a og § 55 c har pligt til for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og affaldsstoffer.

§ 58. Kommunalbestyrelsen kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for spildevandsanlæg og offentligt ejede affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg, jf. dog stk. 2, når der er meddelt tilladelse til anlægget.

§ 86. (Ophævet).

49. I § 56, stk. 3, udgår to steder », § 55 a«.

50. I § 58, stk. 1, ændres »affaldsbehandlings- og deponeringsanlæg« til: »affaldshåndterings- og deponeringsanlæg«.

§ 86 affattes således:

»**§ 86.** Tilsynsmyndighederne kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter denne lov. Tilsynsmyndighederne kan i forbindelse hermed foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.«

§ 110. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 15 b, stk. 2, § 19, stk. 1 eller stk. 2, § 20, § 22, § 23, § 27, stk. 1 eller stk. 2, § 28, stk. 4, § 43, § 45, stk. 4, § 50, stk. 1, § 50 a, stk. 1 eller 2, og § 72 a,

2) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold eller pålæg efter § 26 a,

3) undlader at efterkomme krav fastsat i medfør af § 9 h og § 10, stk. 4,

4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller en godkendelse efter loven,

5) undlader at sløjfe eller afblænde en tank til mineralolie efter de herom gældende regler, jf. § 21 a,

6) anlægger, påbegynder eller driver virksomhed uden godkendelse efter § 33,

7) undlader at meddele oplysninger efter § 37 a, stk. 2, eller at meddele oplysninger eller at afgive prøver efter § 72 eller at give underretning som nævnt i § 21, § 71, stk. 1, og § 72 a,

8) undlader at indgive anmeldelse, der er foreskrevet i regler udfærdiget efter § 7, stk. 1, herunder tilsidesætter vilkår i forbindelse med en sådan anmeldelse, eller undlader at indgive ansøgning, jf. § 39,

9) modvirker myndighedernes adgang til ejendomme, lokaliteter eller transportmidler i strid med § 87,

10) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter loven,

11) undlader at efterkomme krav i en afgørelse efter § 70 b eller fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 70 a eller § 70 b,

12) overtræder bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger

52. I § 110, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 45, stk. 4« til: »§ 45, stk. 3«

vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, jf. § 2, eller

13) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger efter § 53 b, § 55 b eller § 56 a,

14) undlader at efterkomme godkendelsesmyndighedens eller klageinstansens afgørelse om at etablere sikkerhedsstillelse efter § 39 a, eller

15) hindrer i strid med § 41 e, stk. 3, at vilkår eller påbud efter § 34, stk. 2, eller § 41 kan efterkommes,

16) indtægtsfører pant, som ikke er indløst, uden at betingelserne herfor er opfyldte, jf. § 9 c,

17) undlader at søge en overhængende fare for forurening afværget eller hindre yderligere udledning af forurenende stoffer m.v., jf. § 71, stk. 2, eller

18) undlader at iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger over for en overhængende fare for en miljøskade eller ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade, jf. § 73 c.

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5-7, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 35, § 35 a, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 3 og 6, § 45 b, § 45 c, § 47, stk. 3, § 48, § 50 a, stk. 3, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

53. I § 110, stk. 1, nr. 13, udgår », § 55 b«.

54. I § 110, stk. 3, ændres »§ 45, stk. 2, 3 og 6« til: »§ 45, stk. 2, 3, 5 og 7«, og »§ 45 c,« ændres til: »§ 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b,«

55. I § 110, stk. 3, indsættes efter »§ 50 a, stk. 3,«: »§ 50 c, § 50 d,«.

§ 2

I lov nr. 506 af 7. juni 2006, som ændret ved § 100 i lov nr. 1572 af 20. december 2006, foretages følgende ændring:

Stk. 2. Kvalitetsstyringssystemet skal omfatte sagsbehandling efter følgende love og regler fastsat i medfør heraf:

- 1) lov om miljøbeskyttelse,
- 2) lov om vandforsyning m.v.,
- 3) lov om forurennet jord,
- 4) lov om beskyttelse af havmiljøet,
- 5) lov om kemiske stoffer og produkter,
- 6) lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v.,
- 7) lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer,
- 8) lov om råstoffer,
- 9) lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken,
- 10) lov om okker,
- 11) lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven),
- 12) lov om naturbeskyttelse,
- 13) lov om vandløb,
- 14) lov om sommerhuse og camping m.v.,
- 15) lov om Skjern Å Naturprojekt,
- 16) lov om anvendelse af Frøstruplejren,
- 17) lov om planlægning, for så vidt angår VVM-sager, og
- 18) lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

1. § 2, stk. 2, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-18 bliver herefter nr. 7-17.

§ 3

I lov nr. 541 af 24. juni 2005, som ændret ved lov nr. 506 af 7. juni 2006 og § 98 i lov nr. 1572 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

Stk. 2. Samarbejdet omfatter

- 1) beskæftigelsesområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter

- a) § 13, stk. 2-5, i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og regler udstedt i medfør heraf og

- b) § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område i det omfang, bestemmelsen finder anvendelse

på kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a,

2) genoptræningsområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter

a) § 140 i sundhedsloven,

b) § 44, jf. § 86, stk. 2, og §§ 85 og 86 i lov om social service og

c) § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra b,

3) natur- og miljøområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter

a) lov om miljøbeskyttelse og regler udstedt i medfør af loven,

b) lov om vandforsyning m.v. og regler udstedt i medfør af loven,

c) lov om forurennet jord og regler udstedt i medfør af loven,

d) lov om beskyttelse af havmiljøet og regler udstedt i medfør af loven,

e) lov om kemiske stoffer og produkter og regler udstedt i medfør af loven,

f) lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. og regler udstedt i medfør af loven,

g) lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) og regler udstedt i medfør af loven,

h) lov om råstoffer og regler udstedt i medfør af loven,

i) lov om okker og regler udstedt i medfør af loven,

j) lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og regler udstedt i medfør af loven,

k) lov om naturbeskyttelse, dog med undtagelse af § 35, stk. 11, og § 49, stk. 3, samt regler udstedt i medfør af loven,

l) lov om vandløb og regler udstedt i medfør af loven,

m) regler udstedt i medfør af lov om sommerhuse og camping m.v.,

1. § 1, stk. 2, nr. 3, litra g, ophæves.

Litra h-r bliver herefter litra g-q.

n) § 11 a, nr. 7, § 11 e, stk. 3, § 11 g samt kapitel 6 og § 51 i lov om planlægning og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår anlæg omfattet af lovens § 11 g,

o) § 2, stk. 1, nr. 5, litra a, jf. § 18, stk. 3, i lov om støtte til udvikling af landdistrikterne,

p) lov om privat bortskaffelse af spildevand på Sejerø og andre småøer og i områder med spredt bebyggelse og regler udstedt i medfør af loven,

q) lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a-n og r, og

r) lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug

4) det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter

a) § 10, stk. 4, § 11, stk. 3, §§ 12, 32, 36, 41, 42, 45, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 124-136 og 141, § 142, stk. 5, § 144 og § 149 i lov om social service og b) § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a, og

5) specialundervisningsområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter

a) § 3, stk. 2, § 4, § 20, stk. 2 og 5, § 21, stk. 1 og 2, jf. § 20, stk. 3, § 22, stk. 1, jf. § 20, stk. 2, og § 22, stk. 2, jf. § 20, stk. 3, i lov om folkeskolen og regler udstedt i medfør heraf, for så vidt angår undervisningen i specialskoler og specialklasser, og § 12, stk. 2, i lov om folkeskolen og regler udstedt i medfør heraf, for så vidt angår pædagogisk- psykologisk rådgivning, og

b) lov om specialundervisning for voksne og regler udstedt i medfør heraf.

2. I § 1, stk. 2, nr. 3, litra q, der bliver litra p, ændres »litra a-n og r« til: »litra a-m og q«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 9 u, stk. 2, 1. pkt., § 9 u, stk. 3 og 4, og § 9 ø, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, 21 og 25, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 3. §§ 2 og 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 4. §§ 47, stk. 2, § 48, § 50 c, stk. 1, og § 50 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 41, 42, og 44, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 5. Regler, der er udstedt efter § 45 c i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1757 af 22. december
2006, opretholdes, indtil de ophæves eller
afløses af regler udstedt i medfør af den-
ne lov. Overtrædelse af reglerne straffes
efter de hidtil gældende regler.